БЕЗВІРНИК

рік 3 2)

№ 24 31 ГРУДНЯ

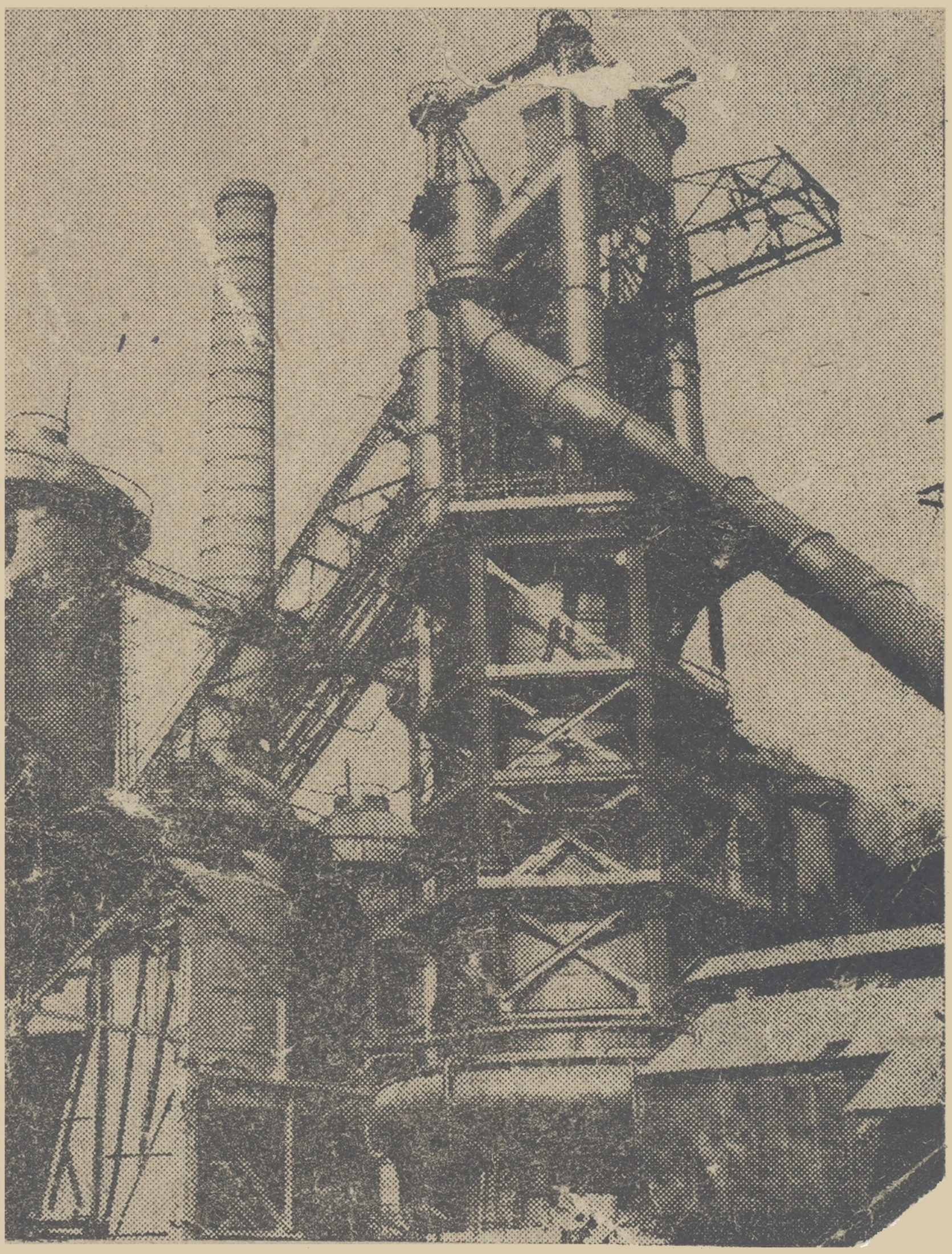

Індустріяльні велетні п'ятирічки.
Нова домна на заводі ім. Рикова (Донб

Oni korespondas

esperante

РІК ВИДАННЯ

Бібліографічний опис цього видання в „Літописі Українського Друку“, „Репертуарі“ та інших покажчиках Книжкової Палати.

ЗМІСТ

Десятиріччя газети „Безбожник“. Привітання від ЦР СВБ України та редакцій журналу „Безвірник“ і газети „Войовничий Безвірник“ . .
Перемога.—До нових перемог . . . . . .
Безвірники в боротьбі за хліб . . . . . .

ДОСВІД МІСЦЬ

І. Мимоход.—Як працює Білопільська СВБ . . . . . .
О. Турган.—Про антирелігійні доповіді . . . . . .

ХРОНІКА

На Україні. В ЦР СВБ України. Харківська область вивершила реалізацію позики. Безвірники Пирятина реалізували позики на 533% Нарада секретарів облрад СВБ . . . . . .
По СРСР. Десять років газети й журналу „Безвірник“. ЦЧО і Північний Кавказ перевиконали завдання з позики. Всесоюзний конкурс низового антирелігійного навчання . . . . . .

ЛІТЕРАТУРА З ДІЯЛЕКТИЧНО-МАТЕРІЯЛІСТИЧНОЇ ФІЛОСОФІЇ

Тематичний плян літератури філософського сектору партійного видавництва „Пролетар“ на 1933 рік . . . . . .
Тематичний зміст журналу „Безвірник“ за 15—16 рік пролетарської революції (1932 р.) . . . . . .

Поправка: В № 3—4 „Безвірника“ на стор. 29-ій, 14-й рядок зверху слід читати: „універсальному знаряддю“ проти релігійної віри.

Поправка — зауваження: в № 21—22 „Безвірника“ на стор. 14-ій, в листі „полтавського братерства“ до патріярха слід читати: „150 років“ не з дня смерти, а з дня народження Котляревського. Цю помилку припущено в оригіналі самого документу.

...и та неприставки журналу звертатись ...ової філії.

УПП, Пушкінська. вул., 40
335 — 2др. арк. Зам
38 кг. 1 др. арк 50 т. літ.
Підписано до друк

БЕЗВІРНИК

31 ГРУДНЯ
№ 24

16 рік
(1932)

НАУКОВО-ПОПУЛЯРНИЙ ТА МЕТОДИЧНИЙ АНТИРЕЛІГІЙНИЙ ЖУРНАЛ—ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ СПІЛКИ ВОЙОВНИЧИХ БЕЗВІРНИКІВ УКРАЇНИ

ВИХОДИТЬ ДВІЧІ НА МІСЯЦЬ

Адреса редакції: Харків 10, 2-й Радянський пров. № 2.
Тел. 76-30.

1922 ДЕСЯТИРІЧЧЯ ГАЗЕТИ „БЕЗБОЖНИК“ 1932

ПРИВІТАННЯ ВІД ЦР СВБ УКРАЇНИ

У день десятирічного ювілею Центральна Рада СВБ України шле газеті „Безбожник“ свій бойовий комуністичний привіт.

Газета „Безбожник“ виросла в організатора багатомільйонних робітничо-селянських мас, що на їх прапорі написано — „Боротьба проти релігії—боротьба за соціялізм“.

Газета „Безбожник“ була і є бойовим аґітпропом революційного пролетарського атеїстичного світогляду, що за його чистоту вона непримиренно боролася всі десять років у країні пролетарської диктатури, переможно боролася й перемагала в боротьбі проти опортунізму і відвертої зради соціяль-фашистських „вождів“ в Інтернаціоналі Пролетарських Вільнодумців.

Газета „Безбожник“ виросла в могутнього практичного помічника і невтомного борця в боротьбі за ленінську генеральну лінію ВКП(б)—за соціялістичну індустріялізацію і колективізацію сільського господарства першої в світі пролетарської держави.

Газета „Безбожник“, вступаючи в друге десятиріччя нашої спільної боротьби і перемог,—десятиріччя, що початок його збігається з другою п'ятрічкою, як і завжди невтомно і послідовно поведе розгорнуту боротьбу за цілковите подолання капіталістичних пережитків у свідомості людей, боротьбу за перетворення трудящих мас нашої країни на активних і свідомих—вільних від релігійних забобонів—будівників безклясового соціялістичного суспільства.

Центральна Рада спілки
войовничих безвірників України

Аґітаторові і пропагандистові марксо-ленінського пролетарського атеїзму, організаторові мільйонних мас на боротьбу за соціялізм — проти релігії, як зброї клясового ворога, Всесоюзному органові войовничого безвірництва—газеті „Безбожник“ у день десятирічного ювілею палке більшовицьке вітання.

Редакція журналу „Безвірник
Редакція газети „Войовничий
Безвірник“.

ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ім. В. Г. Короленка

ДО НОВИХ ПЕРЕМОГ

Чотири роки першої п'ятирічки — роки упертої напруженої боротьби за соціялізм, роки грандіозних перемог на господарському й культурному фронтах були й роками бурхливого розвитку безвірництва в СРСР, величезних перемог у боротьбі проти релігії.

Соціялістична пляновість, суцільна колективізація і ліквідація на її основі куркульні як кляси, звузили соціяльну базу релігії і розчистили ґрунт для широкого масового бурхливого розвитку атеїзму.

Роками першої п'ятирічки від релігії відійшли не десятки і не сотні тисяч трудящих, а мільйони. Безвірництво перетворилося на масовий рух, що ним охоплена не тільки основна маса пролетаріяту, але й передова частина колгоспного селянства та інших верств трудящих.

Від таких форм, як масовий вихід вірян з релігійних громад, масове прилюдне спалення ікон, відмовлення від релігійних обрядів тощо, безвірництво дедалі більше підносилося на вищий рівень. Участь безвірників України і СРСР у боротьбі за промфінплян, за підвищення продуктивности праці, за трудову дисципліну, за колективізацію, за соціялістичне ставлення до праці, за зразкове проведення господарсько-політичних кампаній — засівна, збиральна, хлібозаготівлі, позики індустріялізації,— усе це характеризує ролю безвірників у соціялістичному будівництві, у виконанні завдань першої п'ятирічки.

Передові безвірники включилися в соціялістичне змагання та ударництво, давали зразки високоякісної роботи. 1932 р. по СРСР у лавах ударників на фабриках і заводах маємо близько 80 тисяч безвірників. На виробництві працює понад 4.500 ударних безвірницьких бриґад, з них на Україні понад 1000.

Таке ж приблизно число ударних безвірницьких бриґад маємо в соціялістичному секторі села. По СРСР налічується до 300 безвірницьких колгоспів, а на Україні понад 30.

Роками п'ятирічки в десятки разів зросла армія організованих безвірників — членів СВБ. Про маштаби роботи СВБ говорить між іншим те, що кількість осередків СВБ по СРСР з 8.928 на початку 1929 року (перший рік п'ятирічки) зросла до 65 тис. на середину 1932 року, кількість членів СВБ за цей час зросла з 455.498 до $5^1/_2$ мільйонів, а також і те, що в сферу впливу СВБ увійшло до 100 національностей СРСР.

Осередки СВБ проникли у найвіддаленіші кутки нашого Союзу: вони є біля кордонів Персії, Туреччини, на Кавказі, у німецьких округах, Північному краї, у Таджикістані, в Якутії, на острові Сахаліні.

Роками п'ятирічки широко розгорнулася антирелігійна робота серед дітей і підлітків. Дитячий безвірницький рух не тільки органі-

заційно оформився, охопивши по СРСР 2 мільйони піонерів, школярів, але й виявив себе, як один з передових загонів на фронті боротьби проти релігії.

Широко розгорнулася роками п'ятирічки антирелігійна пропаганда, антирелігійне навчання, науково-дослідницька антирелігійна робота. Ціла мережа антирелігійних гуртків, курсів, семінарів, радіоуніверситетів, антирелігійні факультети при ВИШ'ах, науково-дослідницькі антирелігійні катедри при вищих наукових закладах (академії наук, ТВМД) — усе це свідчить про великі зрушення в галузі теоретичної антирелігійної роботи, в галузі підготування антирелігійних кадрів.

Набагато зросла роками п'ятирічки антирелігійна преса й література. Антирелігійну літературу в СРСР видається 50 мовами, 16-ма мовами видається 24 антирелігійних журнали та газети, тираж яких останніми роками збільшився у 5 — 10 разів.

Антирелігійну пропаганду провадиться не тільки через антирелігійні музеї або антирелігійні відділи при історичних та інших музеях, але й через радіо, кіно, театр, хоч ще далеко недостатньо. Набагато підвищився ідейно-політичний рівень антирелігійної пропаганди, успішно провадиться боротьбу за Ленінський етап антирелігійної пропаганди, боротьбу проти буржуазних, соціяль-фашистських, троцькістських, механістичних, меншовикувато-ідеалістичних та інших впливів на теоретичній ділянці атеїстичного фронту.

Роками п'ятирічки посилилися інтернаціональні зв'язки безвірників СРСР з пролетарськими безвірниками закордону. Укладання безвірницьких інтернаціональних договорів, налагодження листування між безвірниками СРСР та безвірниками закордону, обмін досвідом — усе це свідчить про зрушення в інтернаціональній роботі СВБ. Набагато зросла питома вага безвірників СРСР на пролетарському інтернаціональному безвірницькому фронті.

Атеїстичний рух СРСР перетворився на чинник величезного міжнароднього значення. Уся сила і потужність атеїстичного руху на Україні і в СРСР є в тому, що він розвивається на основі атеїстичної науки Маркса-Леніна про підпорядкування атеїстичної пропаганди завданням клясової боротьби, боротьби за соціялізм, за перемогу пролетаріяту в цілому світі.

Вирішні успіхи соціялістичного будівництва в місті й на селі, соціялістичний наступ цілим фронтом, що викорчовує саме коріння капіталізму в СРСР, завдали сильного вдару релігії. Розгорнута антирелігійка пропаганда прискорила процес масового відходу трудящих від релігії. Процес відмирання релігії в СРСР останніми роками відбувається незнаними темпами.

Але чи можемо ми на основі цих фактів дійти висновку, що питання про релігію втратило свою силу, що релігійний рух вже не є серйозна сила, як ворог соціялістичного перебудування нашої країни, як ворог культурної революції, як одна з підпор залишків капіталістичних елементів у нашій країні?

Зовсім ні. Навпаки, особливості сучасних обставин і завдання, що стоять перед нами в другій п'ятирічці, вимагають посилити боротьбу проти релігії. Це треба, поперше, тому, що вся діяльність релігійних організацій та їх керівників за останній період свідчить про посилення антирадянської активности релігійного фронту, про активну підтримку церковниками та сектантами всіх провокацій і вихваток куркульні та її агентури.

Подруге, це треба тому, що релігія, релігійні забобони стоять

стосувати методи індивідуальної роботи. Організації СВБ повинні найти шлях до робітничого гуртожитку і, насамперед, на ново-будівлях, до робітничої родини, де є віряни, а це вимагає корінного поліпшення антирелігійної роботи по житлокоопах.

Третє важливіше завдання боротьби проти релігії — далі посилювати ролю антирелігійного фронту в соціялістичному будівництві, виконувати грандіозну програму другої п'ятирічки і, насамперед, пляну на 1933 рік. XVII партконференція поставила, як основне і вирішне господарське завдання другої п'ятирічки — „вивершити реконструкцію всього народнього господарства, утворити найновішу технічну базу для всіх галузей народнього господарства".

Партія поставила величезне завдання на другу п'ятирічку щодо розвитку народнього господарства й поліпшення матеріяльно-побутового стану трудящих. Нам треба опанувати величезні висоти, яких ще не знав світ протягом усієї історії свого існування. Партія більшовиків поставила ці завдання тому, що певна правильности своєї ленінської політики, впевнена в невичерпності наших можливостей, впевнена в цілковитій підтримці своєї генеральної лінії сотнями мільйонів робітників, колгоспників і трудящих як Радянського союзу, так і закордону, впевнена в їх активній, відданій участі і підтримці в боротьбі за остаточну перемогу соціялізму.

Успішне виконання пляну другої більшовицької п'ятирічки завдасть нового вирішального удару по релігії, приведе до більшого, ширшого й хуткішого, ніж за першої п'ятирічки, відмирання релігійних забобонів серед трудящих СРСР, відограватиме величезну ролю в справі зростання безвірництва серед трудящих капіталістичного світу. Виконання другого п'ятирічного пляну наблизить нас до безпосереднього здійснення завдань, поставлених у програмі нашої партії щодо боротьби проти релігії.

Величезне значення другого п'ятирічного пляну в справі боротьби проти релігії ще більше зобов'язує безвірників усі сили віддати на опанування висот другої п'ятирічки, на боротьбу за перемоги на фронті соціялістичного будівництва й культурної революції.

Подесятирити нашу роботу на всіх ділянках соціялістичного будівництва — така вимога до антирелігійного фронту на порозі другої п'ятирічки.

Боротьбу проти релігії ми завжди розглядали, як боротьбу за соціялізм. У цьому секрет наших перемог. З цим же більшовицьким гаслом ми вступаємо на фронт боротьби за здійснення величезних завдань другої п'ятирічки, за побудування безклясового соціялістичного суспільства, за перемогу комунізму.

БЕЗВІРНИКИ В БОРОТЬБІ ЗА ХЛІБ

(За матеріялами з місць)

„Боротьба за хліб є боротьба за соціялізм". Ці Ленінові слова надзвичайно яскраво вказують на величезне політичне і господарське значення хлібозаготівель. Боротьба за хліб щільно пов'язана не тільки з питаннями організаційно-господарського зміцнення колгоспів, збільшення прибутковости їхнього господарства, з піднесенням усього нашого сільського господарства. Хлібозаготівлі мають величезне значення для зміцнення оборони країни, вони безпосередньо пов'язані з виконанням народньо-господарського пляну СРСР у цілому, з успішним підготуванням і виконанням завдань другої п'ятирічки.

Але цього мало. Хлібозаготівлі „є брусок, на якому буржуазія, наші вороги, перевіряють, яке ж становище в нас на селі, вивчають, які процеси тепер відбуваються на селі. Хто цього не розуміє в справі відзначення ваги хлібозаготівель, той не розуміє всієї нашої політики, той або прогнилий опортуніст, або ж безнадійний ідіот" (з доповіді секретаря ЦК КП(б)У тов. Терехова. „Комуніст" 18-XI 1932 року).

Партія надає величезного значення хлібозаготівлям. ЦК ВКП(б) та ЦК КП(б)У в своїх постановах неодноразово звертали увагу партійних, комсомольських, професійних і всіх загалом пролетарських організацій на кончу потребу мобілізувати всі сили, усі засоби, щоб *своєчасно і повністю* виконати плян хлібозаготівель.

На Україні цього року хлібозаготівлі провадиться певно незадовільно. Тут є великий прорив. На 21 жовтня річний плян хлібозаготівель на Україні виконано було лише на 38%. За першу половину листопада заготовлено було лише 19,6% місячного пляну. Головна причина зривання хлібозаготірель — це „демобілізація, припинення боротьби за хліб у переважній більшості парторганізацій України, опортуністичні демобілізаційні настрої навколо хлібозаготівель. У наслідок цієї демобілізації ще більше посилюється куркульська зривницька робота, куркульський саботаж хлібозаготівель" („Комуніст").

Навколо хлібозаготівель точиться найжорстокіша клясова боротьба. Куркуль, що його розтрощено, але ще не добито, чинить шалений опір хлібозаготівлям, застосовуючи тут безліч різноманітних засобів і методів шкідницької, розкладницької контрреволюційної роботи. Разом з розкраданням і розбазарюванням колгоспного хліба, пусканням хліба в солому, полову, залишенням різних „озадків", „послідів" тощо, куркульський саботаж хлібозаготівель частогусто виявляється у вигляді балачок про „нереальність" пляна, про „нестачу" хліба, тим часом коли сила хліба лежить у колгоспних коморах, або закопана куркулями та їхніми наслідувачами у ямах.

Одною з метод куркульського саботажу є неправильні записи надходження хліба або навіть відсутність цих записів як при молотарці,

так і під час перевозу. Є чимало випадків, коли клясовий ворог пробирається в колгосп на посаду члена управи, рахівника, конторщика, комірника і всіляко шкодить виконанню хлібозаготівель.

Релігія, релігійні організації, служники культів, церковницько-сектантський актив та його аґентура стають великою мірою на допомогу куркульні в його розкладницькій, зривній роботі. Діючи пліч-о-пліч з куркулями, петлюрівцями та іншими контрреволюційними елементами і за їхніми завданнями, релігійники усіх мастей активно підтримують куркульський саботаж хлібозаготівель, провадять контрреволюційну аґітацію серед колгоспників та одноосібників, скеровану проти хлібозаготівель, провадять шкідницьку роботу на різноманітних ділянках фронту хлібозаготівель.

ЦК ВКП(б), ЦК КП(б)У і Раднарком СРСР та України в своїх останніх постановах з усією катеґоричністю підкреслюють потребу рішуче боротися з елементами, що організують куркульський саботаж хлібозаготівель, застосовувати до злісних зривників хлібозаготівель репресивних заходів.

Немає жодного сумніву в тому, що організації СВБ, як і вся безвірницька маса загалом, повинні були взяти найактивнішу участь у хлібозаготівлях, допомагаючи партії і радвладі. Безвірники, як один з передових загонів на фронті клясової боротьби і соцбудівництва, не можуть бути осторонь від хлібозаготівель — цієї найважливішої в даний момент господарсько-політичної кампанії.

IV пленум ЦР СВБ України дав усім організаціям СВБ катеґоричну директиву щодо боротьби за хліб. „Особливу увагу безвірницькі організації, читаємо в постановах пленуму, повинні приділити справі проведення чергових господарсько-політичних кампаній: збиральна, хлібозаготівлі, реалізація держпозики, осіння засівна... В усі ці кампанії безвірники повинні включатися, підпорядковуючи антирелігійну роботу виконанню цих господарсько-політичних завдань“.

Про кончу потребу для безвірників активно боротися за хліб говорить ціла низка інших директив ЦР СВБ України і СРСР. Навколо цього питання, як центрального, найголовнішого, зосереджує увагу організацій СВБ безвірницька преса.

Завдання безвірників тут такі: по-перше, *власними прикладами* подавати найширшим масам колгоспників і одноосібників зразки *цілковитого і своєчасного виконання плянів хлібозаготівель*, подруге, мобілізувати трудящі маси на виконання своїх хлібозобов‘язань перед пролетарською державою; третє, викривати шкідницькі махінації куркульсько-попівсько-сектантської зграї, провадити широку аґітмасову роз‘яснювальну роботу, спрямовану на підтримку всіх заходів партії і уряду щодо хлібозаготівель, на викриття на конкретних прикладах з місцевого життя клясової контрреволюційної ролі релігії, релігійних організацій та їхніх ватажків.

Підходячи з цього погляду до питання про участь безвірників у хлібозаготівлях, ми повинні констатувати, що передові, кращі безвірницькі організації як і передові безвірники—активісти і чимало рядових безвірників, увімкнулися в кампанію боротьби за хліб, виявили себе, як справжні помічники партії та уряду, віддані борці за справу соціялізму на селі.

Ось підшефна ЦР СВБ України сільсько-господарська виробнича комуна „Пролетарський Безвірник“ (Першомайський район, Одеської області). Плян хлібозаготівель 1932 року вона виконала до строку на 106%. Щось з 90% прибутків комуни вже розподілено між комунарами, при цьому оплата трудодня кожного комунара становить

понад 3 карбованці. Комуна взяла на буксир, щоб допомогти закінчити там молотьбу та хлібозаготівлі, сусідні села: Тарасівку, Бандурку та Олександрівку, працюючи по цих селах головно в дні релігійних свят.

У Червоноградському районі, Харківської области безвірницькі колгоспи перші виконали річний плян хлібозаготівель. Колгосп ім. Карла Лібкнехта в с. Перша Педашка виконав річний плян хлібо заготівель на 101%; продовольчих культур — на 111%.

За активну роботу в справі хлібозаготівель Всеукраїнська заготконтора преміювала тов. Туму — безвірника, голову сільради, а також голову колгоспу ім. К. Лібкнехта старого безвірника тов. Коваленко (кожного грішми 50 крб. і бібліотекою 75 крб.). Крім того, видано колгоспові 500 крб. для преміювання кращих ударників.

Премійовано також безвірницький колгосп „Червоний Городник" у с. Берестовенському. Безвірницький колгосп „Червоний Партизан" виконав річний плян хлібозаготівель до строку (15 листопада), подавши зразок більшовицької боротьби за хліб.

Ударні темпи в роботі, завзятість, ініціятивність виробничий ентузіязм та клясову свідомість виявила безвірницька бриґада т. Якова Сотули в Голтянській артілі „Жовтень" (Бриґадирівський район, Харківської области), яка плян хлібозаготівель виконала на 174% ще до 1 вересня. Ця бриґада добре налагодила оперативний провід орґнізацією хлібозаготівель. Вона широко популяризувала останні постанови партії та уряду. Перевиконавши плян хлібозаготівель, бриґада Сотули дотерміново закінчила осінню сівбу, перевиконавши завдання на 35—40%. Бриґада допомогла колгоспові правильно розподілити прибутки та довести наслідки артільного господарювання до кожного колгоспника.

Колгоспники безвірницької бриґади Сотули одержали за трудодень по 3 крб. грішми і по 4 кілограма хліба; це править за яскравий приклад того, як успішне виконання хлібозаготівель зміцнює колгосп в організаційно-господарському відношенні, як воно реально підвищує прибутки кожного активіста колгоспника.

Бриґада Сотули поєднувала практичну боротьбу за хліб з антирелігійною роботою, що її члени бриґади провадили серед усієї колгоспної маси. Безвірники тут з успіхом боролися проти прогулів релігійними святами, проти куркульсько-релігійницької антирадянської аґітації та проти різних інших впливів релігійницько-куркульської аґентури на колгоспників.

Під час хлібозаготівель велику роботу розгорнула Білопільська райрада СВБ. Вона видала по селах 170 безвірницьких стінгазет, орґанізувала 80 живих газет, що аґітували за виконання пляну хлібозаготівель та викривали куркульсько-сектантську політику зриву хлібозаготівель. Наслідком активної боротьби за хліб у колгоспі „Зоря" Річанської сільради хлібозаготівлі вивершено на 100%, а в селі Ободи на 25-XI виконано було плян хлібозаготівель на 90%. Характеристичні приклади з практики Білопільської райорганізації СВБ наведено в окремій статті.

Чималу роботу розгорнув осередок СВБ і його члени в с. Петриківцях, Волочиського району, Вінницької области. Тут безвірники дали рішучу відсіч спробам церковників і сектантів зірвати хлібозаготівлі та осінню посівну кампанію. Безвірники викрили перед трудящими контрреволюційні вихватки куркульсько-релігійницьких аґентів, провадили масові читки антирелігійних газет, з'ясовували шкід-

лавість релігії для сільського господарства, видавали польові й стінні газети, де всебічно висвітлювали перебіг хлібозаготівель.

У Барашівському колгоспі „Перше Травня“ (Житомирський район, Київської области) активну роботу під час хлібозаготівель провів осередок СВБ, що складався з 27 членів. Практичною зразковою роботою він наочно довів переваги соціялістичного господарювання без релігійних свят і різних забобонів. Після виконання колгоспом „Перше Травня“ річного пляну на 101% безвірники взяли на буксир одноосібний сектор. Розподілившись на бриґади, вони працювали по окремих кутках і своїми виробничими показниками вели перед серед інших бриґад. Кращі зразки роботи, як повідомляє безвіркор, показали допризивники-безвірники Ульченко Д. і Денисюк, що брали участь у буксирі одноосібного сектору. Осередок СВБ у цьому колгоспі провадить роботу щодо збільшення безвірницьких лав, залучаючи до себе нових членів. Він передплачує і поширює безвірницьку пресу.

Безвірницькі бриґади газети „Колективіст“ (Верхне-Теплянський район, Донецької области), увімкнувшись до рейду ударників преси в боротьбі за хліб, під час штурму викрили понад 500 пудів хліба, захованого куркулями церковниками і сектантами.

Усі такі приклади, що їх відзначила безвірницька преса, промовляють за те, що передові організації СВБ, передові, активні безвірники усвідомили величезне господарське і політичне значення боротьби за хліб і увімкнулися в загальний пролетарський клясовий фронт. Вони зрозуміли цілком правильно, що на даному етапі соцбудівництва найкраще можна здійснити, гасло СВБ — „Боротьба проти

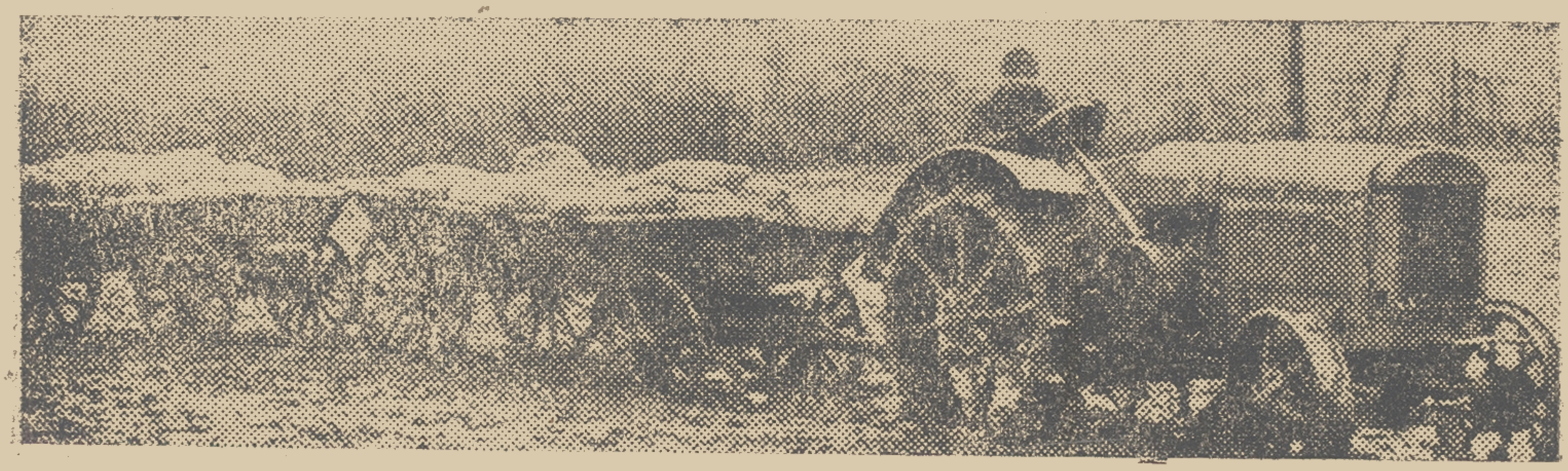

Колгосп „Новий Шлях“ вивершує хлібозаготівлі
(с. Федорівка Карлівського р-ну Харківської обл.)

релігії є боротьба за соціялізм“, активно працюючи на такій найвідповідальнішій ділянці клясової боротьби, якою на сьогодні є хлібозаготівлі. При цьому чимало осередків СВБ і окремих безвірників цілком правильно практичну роботу щодо виконання плянів хлібозаготівель, мобілізації трудящих мас на боротьбу за хліб поєднували з викриттям клясової ролі релігії, виявленням конкретних носіїв куркульсько-релігійницького шкідництва, учасників злісного куркульського саботажу хлібозаготівель.

Приклад роботи Білопільської райради СВБ * та інших є наочний доказ того, що правильно поставлена антирелігійна робота, безумовно, допомагає виконанню хлібозаготівель і, крім того, вона *зміцнює саму безвірницьку організацію, підносить її авторитет* серед трудящих мас, організаційно підсилює осередки СВБ, залучаючи до її лав нові тисячі членів.

* Див. ст. в цьому № „Як працює Білопільська СВБ“.

Тимчасом як передові організації СВБ увімкнулися в боротьбу за хліб, переважна більшість осередків СВБ і райрад СВБ не розгорнули відповідної роботи, не приділили боротьбі за хліб тієї виняткової уваги, на яку вона, безумовно, заслуговує.

Цього мало. Ми маємо чимало прикладів, коли куркульсько-релігійницький саботаж хлібозаготівель, попівсько-сектантська контрреволюційна аґітація проти хлібозаготівель не дістають від осередків СВБ, безвірницької маси належної відсічі.

Наслідком певно опортуністичного ставлення багатьох сільських організацій СВБ до своєї роботи, а також наслідком іґнорування деякими місцевими партійними, комсомольськими, професійними й радянськими організаціями безвірницької роботи, недооцінювання політичної її ваги — маємо активізацію куркульсько - релігійницького табору, підсилення його нахабности в намаганні зірвати хлібозаготівлі та інші господарсько-політичні кампанії на селі.

Клясовий ворог у релігійному одязі вміло використовує бездіяльність, пасивність, клясову засліпленість деяких осередків і райрад СВБ.

Ось Томаківська райрада СВБ на Дніпропетровщині. Минулого року, як повідомляє безвіркор, вона працювала непогано, але останні 6 — 8 місяців 1932 р. вона не спромоглася скликати жодного засідання, не обговорювала зовсім питань щодо участи безвірників у збиральній кампанії, хлібозаготівлях і осінній засівній.

У районі великі прориви. На 17 жовтня плян хлібозаготівель по району виконано було лише на 31,5%. По окремих сільрадах його виконано від 42% до 9,7% (с. Струківці). У припущенні цих ганебних проривів певною мірою винна райрада СВБ і осередки СВБ, що не взялися як слід до ліквідації проривів, не з'ясовували колгоспникам, одноосібникам постанов партії й уряду щодо хлібозаготівель, осінньої сівби, не викривали шкідницької роботи куркульсько-релігійних елементів. Подекуди осередки СВБ брали участь у ліквідації проривів, але керівництва ними від райради зовсім не було.

З такої бездіяльности безвірників скористалися релігійники, пожвавивши шкідницьку роботу. У виселку Петрівському Шевченківської сільради євангеліст Г. Крячук закопав у яму хліб; чимало є фактів шкідницької підпільної роботи інших релігійників. У Гарбузинському районі на Одещині, за дописом безвіркора т. Федоренка, утворилося райоргбюро СВБ, але воно нічого не робить. Через бездіяльність керівників, послабленість антирелігійної роботи церковницько-сектантська зграя веде шалену шкідницьку аґітацію. „Крадіжка колгоспного та кооперативного майна, саботаж хлібозаготівель — це справа куркульні та її церковно-сектантської аґентури", зазначає безвіркор. За дописом тов. Ковальова П., у с. Лиса Гора цього ж району є 6 колгоспних осередків СВБ, а в них 100 безвірників, а проте роботи цих безвірників не видно. Вони не провадять роботи ані в полі, ані по бриґадах. Осередок СВБ нічого не зробив, щоб викрити контрреволюціонера попа Яворського, який у церкві умовляє вірян — не дбати про збиральну, не боротися з втратами хліба, не здавати хліб державі. Наслідком цієї аґітації були значні невиходи колгоспників на роботу релігійними святами, ховання хліба у ями тощо.

Цілковита бездіяльність, опортуністичне недооцінювання боротьби проти релігії панує серед місцевих партійних, комсомольських і професійних організацій Миропільського району. Нічого не роблять і безвірники. Вони не тільки не включилися в боротьбу за хліб, але

навіть нічого не зробили, щоб викрити церковницько-сектантські елементи, які по багатьох колгоспах розгорнули активну шкідницько-підривну роботу, скеровану проти хлібозаготівель та інших господарсько-політичних завдань. У колгоспі „Переможець“ Малорибицької сільради є дев'ять господарств сектантів баптистів, п'ять господарств „підгорнівців“, туди ж приспособився і церковник, староста Серпокрил І. Я. Це кубло релігійників відверто провадило антиколгоспну агітацію, виступало проти хлібозаготівель, гальмувало скиртування тощо. За пляном артіль має здати 1.800 центнерів хліба, але на 24 серпня здано було тільки 248 центнерів, а по одноосібному сектору цієї сільради замість 450 центнерів жодного не здано.

В артілі „Червоний шлях“ у селі Криничному хлібозаготівлі виконано лише на 3%. Одноосібний сектор не здав жодного центнеру. Члени управи артілі на „спаса“ пішли пиячити до церковників, забувши навіть, що цього дня мали відбутися загальні збори колгоспників для обговорення хлібозаготівельного пляну. Церковницько-сектантська агітація проти колгоспів, проти хлібозаготівель, провадиться в артілях „Зоря“ Запсільської сільради та „Червоний партизан“ Осоївської сільради, але організованої відсічі вони не зазнають.

Аналогічні факти, коли бездіяльність безвірників спричиняється до пожвавлення шкідницької роботи церковників і сектантів, навколо хлібозаготівель та організаційно-господарського зміцнення колгоспів є, за повідомленням безвіркорів, на Ізюмщині у с. Довгенькому та Червоному Осколі, у с. Кисличуватому Томаківського району на Дніпропетровщині, по селах приміської смуги Горлівки (Донбас), по селах Зельц, Шнайєр, Карльсруе, Катеринеталь району К. Лібкнехта, й багатьох інших районах УСРР.

Церковники й сектанти подекуди пролізають у колгоспи на посади рахівників, членів управи, вони одверто закликають до крадіжки колгоспного майна й сами подають тут приклади.

„У Стеблеві (Корсунський район, Київської области) до хлібозаготівної комісії проліз голова релігійної громади Аврамченко Назар і зірвав хлібозаготівлі. На чолі артілі „Червоний орач“ (Сахновщанський район, Харківської области) стояв колишній диякон Соломка. У цій артілі виявлено „послід“ з наявністю 50% зерна, ніде не заприбуткованого. У селі Ясинувате (Охтирський район, Харківської области) сектант Доценко Микола проліз до колгоспу і посідає посаду рахівника. У с. Расаві Богуславського району, Київської области піп М. Духан уночі піймався на крадіжці колгоспних буряків. До колгоспу ім. 1 Травня в с. Барашівці, Житомирської міськради на Вінничині на посаду організатора праці проліз куркуль-церковник Олекса Рибогон, що погноїв 17 кіп колгоспної гречки, 40 кіп вівса та ячменю. Таких фактів можна було б навести багато більше. Усі вони є доказ того, що попівство і сектантство не склало ще своєї зброї, а вдається до різних хитрощів, махінацій, щоб нашкодити хлібозаготівлям, загальмувати організаційно-господарське зміцнення колгоспів.

Ці факти закликають місцеві партійні, комсомольські, професійні й культосвітні організації, осередки й райради СВБ і всю безвірницьку масу *ширше розгорнути антирелігійну роботу, підпорядкувавши її боротьбі за хліб* та за виконання інших господарсько-політичних завдань. Участь безвірників України в боротьбі за хліб *ганебно недостатня.* Усі без винятку безвірницькі організації повинні стати на хлібозаготівельному фронті *в передові шереги,* бути

зразком для інших, викривати контрреволюційну, шкідницьку роботу церковників і сектантів, завзято боротися проти куркульського саботажу хлібозаготівель, що його підтримує попівсько-сектантська зграя.

Партія поставила в сучасний момент, як найважливіше завдання на селі, роботу з колгоспним активом. У постанові ЦК КП(б)У „Про роботу з колгоспним активом з 18 листопада 1932 року зазначено: „У даних умовах головне й основне завдання колгоспного активу — це боротися з куркулем, з петлюрівщиною та іншими контрреволюційними елементами, що підривають виконання пляну хлібозаготівель, і активно допомагати партії та робітничій клясі у виконанні визначеного пляну хлібозаготівель і зміцненні на цій основі колгоспів“.

Безвірницькі організації повинні стати на допомогу місцевим партійним організаціям на селі реалізувати цю величезної політичної й господарської ваги директиву.

Осередки СВБ, ударні безвірницькі бриґади й окремі активісти войовничі безвірники повинні на своїх зборах не тільки обговорити постанову партії про роботу з колгоспним активом, але і зробити з неї конкретні, практичні висновки. Треба висунути до лав колгоспного активу кращих ударників, активістів колгоспного села, що зарекомендували себе, як віддані борці за соціялістичну перебудову села, за організаційно-господарське зміцнення колгоспів, зокрема в боротьбі за хліб, у боротьбі проти куркульсько-релігійницького шкідництва, попівсько-сектантської підривної роботи.

Крім постанови про роботу з колгоспним активом, останнім часом партія і уряд видали цілу низку найважливіших директив, що мають завдання зламати куркульський саботаж хлібозаготівель та успішно вивершити хлібозаготівлі повністю і в призначений партією і урядом строк.

Усі безвірницькі організації, усі безвірники-активісти *повинні опрацювати такі величезної політичної ваги документи,* як постанова ЦК і ЦКК КП(б)У з 18 листопада ц. р. про чистку ряду парторганізацій, які саботують виконання пляну хлібозаготівель, постанову Раднаркому УСРР „Про заходи до підсилення хлібозаготівель“ з 20 листопаду ц. р., постанову Раднаркому УСРР і ЦК КП(б)У з 6-го грудня 1932 р. „Про занесення на чорну дошку сіл, які злісно саботують хлібозаготівлі“.

Могутнім знаряддям боротьби за хліб, за успішне вивершення хлібозаготівель є постанова Раднаркому СРСР і ЦК ВКП(б) з 2 грудня ц. р. з приводу успішного вивершення хлібозаготівель у Татарській АСРР і Московській області і умов дозволу колгоспної торгівлі в усіх областях і республіках Радянського союзу.

Довести усі ці і інші подібні величезного політичного і господарського значення постанови партії і уряду до кожного колгоспу, до кожної колгоспної бриґади, до кожного колгоспника і трудящого одноосібника, допомогти місцевим партійним і радянським організаціям „розгорнути найширшу організаційно-політичну роботу серед чесних, відданих радянській владі колгоспників і трудящих одноосібників, вириваючи з-під куркульського впливу тих з них, хто тимчасово хитається („Комуніст“ № 336 з 8-го грудня 1932 р., передова) — це є найважливіше завдання безвірників на сьогодні.

Безвірники повинні взяти найактивнішу участь також у широкій масово-політичній кампанії, скерованій проти злісних саботажників хлібозаготівель, викриваючи шкідницькі контрреволюційні вихватки куркуля та його попівсько-сектантської аґентури. Безвірники по-

зразком для інших, викривати контрреволюційну, шкідницьку роботу церковників і сектантів, завзято боротися проти куркульського саботажу хлібозаготівель, що його підтримує попівсько-сектантська зграя.

Партія поставила в сучасний момент, як найважливіше завдання на селі, роботу з колгоспним активом. У постанові ЦК КП(б)У „Про роботу з колгоспним активом з 18 листопада 1932 року зазначено: „У даних умовах головне й основне завдання колгоспного активу — це боротися з куркулем, з петлюрівщиною та іншими контрреволюційними елементами, що підривають виконання пляну хлібозаготівель, і активно допомагати партії та робітничій клясі у виконанні визначеного пляну хлібозаготівель і зміцненні на цій основі колгоспів“.

Безвірницькі організації повинні стати на допомогу місцевим партійним організаціям на селі реалізувати цю величезної політичної й господарської ваги директиву.

Осередки СВБ, ударні безвірницькі бриґади й окремі активісти войовничі безвірники повинні на своїх зборах не тільки обговорити постанову партії про роботу з колгоспним активом, але і зробити з неї конкретні, практичні висновки. Треба висунути до лав колгоспного активу кращих ударників, активістів колгоспного села, що зарекомендували себе, як віддані борці за соціялістичну перебудову села, за організаційно-господарське зміцнення колгоспів, зокрема в боротьбі за хліб, у боротьбі проти куркульсько-релігійницького шкідництва, попівсько-сектантської підривної роботи.

Крім постанови про роботу з колгоспним активом, останнім часом партія і уряд видали цілу низку найважливіших директив, що мають завдання зламати куркульський саботаж хлібозаготівель та успішно вивершити хлібозаготівлі повністю і в призначений партією і урядом строк.

Усі безвірницькі організації, усі безвірники-активісти *повинні опрацювати такі величезної політичної ваги документи,* як постанова ЦК і ЦКК КП(б)У з 18 листопада ц. р. про чистку ряду парторганізацій, які саботують виконання пляну хлібозаготівель, постанову Раднаркому УСРР „Про заходи до підсилення хлібозаготівель“ з 20 листопаду ц. р., постанову Раднаркому УСРР і ЦК КП(б)У з 6-го грудня 1932 р. „Про занесення на чорну дошку сіл, які злісно саботують хлібозаготівлі“.

Могутнім знаряддям боротьби за хліб, за успішне вивершення хлібозаготівель є постанова Раднаркому СРСР і ЦК ВКП(б) з 2 грудня ц. р. з приводу успішного вивершення хлібозаготівель у Татарській АСРР і Московській області і умов дозволу колгоспної торгівлі в усіх областях і республіках Радянського союзу.

Довести усі ці і інші подібні величезного політичного і господарського значення постанови партії і уряду до кожного колгоспу, до кожної колгоспної бриґади, до кожного колгоспника і трудящого одноосібника, допомогти місцевим партійним і радянським організаціям „розгорнути найширшу організаційно-політичну роботу серед чесних, відданих радянській владі колгоспників і трудящих одноосібників, вириваючи з-під куркульського впливу тих з них, хто тимчасово хитається („Комуніст“ № 336 з 8-го грудня 1932 р., передова) — це є найважливіше завдання безвірників на сьогодні.

Безвірники повинні взяти найактивнішу участь також у широкій масово-політичній кампанії, скерованій проти злісних саботажників хлібозаготівель, викриваючи шкідницькі контрреволюційні вихватки куркуля та його попівсько-сектантської аґентури. Безвірники по-

винні давати нещадну відсіч спробам куркульсько-релігійницьких елементів дискредитувати останні постанови партії та уряду щодо хлібозаготівель, у корені паралізувати злісну контрреволюційну агітацію проти цих постанов.

Отже, перед безвірницькими організаціями, перед кожним безвірником на сучасному етапі боротьби за хліб, за цілковите і своєчасне вивершення хлібозаготівель є сила найважливішої практичної та агітаційно-масової роботи.

Треба не забувати того, що *виконання в строк і повністю річного пляну хлібозаготівель є найголовніший засновок успішного підготування до четвертої більшовицької весни*, і тому безвірницькі організації повинні, не гаючи часу, увімкнутися в цю кампанію. Тут відкривається теж широке поле роботи для безвірників.

„Виконуючи плян хлібозаготівель, як першочергове завдання, якому треба підпорядкувати утворення різних натурфондів (середних і насіньфондів), у колгоспах треба слідом за виконанням пляну хлібозаготівель забезпечити вчасне і повне збирання насіньфондів. Це, поруч зяблевої оранки і готування до весни живого тягла і тракторного парку,— одне з основних завдань готування і успішного проведення весняної сівби“ (з постанови РНК УСРР і ЦК КП(б)У „Про площі ярового засіву 1933 року“ з 21-XI — 1932 р.)

Для виконання зазначених тут завдань осередки СВБ і всі загалом безвірницькі організації і члени їх повинні стати на допомогу місцевим партійним, комсомольським, радянським і профспілковим організаціям, якнайширше використовуючи до цього поточну антиріздвяну кампанію.

Головним гаслом, що під ним повинна проходити робота безвірників під час антиріздвяної кампані повинна стати: „Усі сили безвірників на допомогу завершенню хлібозаготівель і зразкового підготування до весняної сівби!“. Усі сили на боротьбу проти злісних саботажників хлібозаготівель — куркульства і його попівсько-сектантської агентури“.

Піднесенням трудової дисципліни та активности в боротьбі за хліб і зразкове проведення весняної сівби відповімо на куркульське контрреволюційне „різдво“.

ДОСВІД МІСЦЬ

I. МИМОХОД

ЯК ПРАЦЮЄ БІЛОПІЛЬСЬКА СВБ

Білопільська організація спілки войовничих безвірників (Харківська область) зустрічає Другу п'ятирічку із значними досягненнями в боротьбі проти релігії та реакційного духівництва — за поширення пролетарського войовничого атеїзму.

Роботу Білопільської оранізації СВБ можна схематично розподілити на три періоди. Перший період — це збирання та організація антирелігійного активу і масова аґітаційна робота під час колективізації. Другий період — це боротьба на колгоспних ланах за врожай. І третій період — це боротьба за хлібозаготівлі наприкінці цього року та боротьба за мобілізацію коштів тощо.

За вісім місяців 25 нових осередків СВБ

Весна 1930 р.— ліквідація куркульні, як кляси, на базі суцільної колективізації та наступ на капіталістичні елементи цілим фронтом спричинили і великий масовий антирелігійний рух трудящих.

У Білопільському районі організований провід і керівництво антирелігійним рухом почалися з міського осередку СВБ при робітничому клюбі в м. Білопіллі, що його робота проходила під пильним керівництвом райпарторганізації.

У Білопіллі і по селах району в цей час було проведено низку антирелігійних доповідів і лекцій. Часто після антирелігійних виступів трудяще селянство цілими групами подавало заяви про вступ до лав СВБ, про вступ до колгоспів.

За 8 місяців 1930 року по селах Білопільського району було організовано 25 осередків СВБ, що охоплювали понад 1000 трудящих безвірників. Після цього відбулася районна конференція безвірників і організувалася Білопільська райрада СВБ.

Райрада СВБ організувала лекторське бюро з 80 чоловіка кращих учителів та студентів безвірників. Силами цих лекторів по району було проведено протягом 1930—31 р. р. понад 300 антирелігійних доповідів, організовано 50 кутків безвірника.

1931 року лекторське бюро СВБ склало соціялістичний договір з лекторським бюром організації МОДР'у. У договорі центральні пункти були — активна участь у всіх господарсько-політичних кампаніях та залучення до лав СВБ і МОДР'у нових мас трудящих.

Поруч аґітаційно-пропаґандистської роботи безвірницькі організації організовували ударні бриґади для проведення суцільної колективізації і для підготування й проведення першої весняної колгоспної сівби. Таких бриґад по району було 26. Вони брали на буксир від-

Штаб буксирних бриґад СВБ, що ліквідував прорив на фінансовому фронті в с. Ободах

сталі села й хутори, де куркульня, за допомогою своєї церковно-сектантської аґентури, гальмувала та зривала колективізацію й сівбу. Деякі з цих бриґад мали при собі безвірницькі аґітаційні пересувні виставки, що викривали контрреволюційну шкідницьку ролю релігії та її організацій. Бриґади влаштовували масові антирелігійні виступи: лекції, доповіді, розмови, викриваючи шкідництво куркульні та її церковно-сектантської аґентури.

Бриґада, що працювала в *с. Першій Павлівці* на чолі з тов. Гончаровим, згуртувала навколо осередку СВБ увесь сільський актив і взяла на буксир *село Ободи*. У цьому селі куркульня та сектанти, що на чолі їх стояв хитрий куркуль спекулянт баптист *Шевченко*, всіма силами перешкоджали колективізації та розкуркуленню. На молитовних зборах Шевченко відверто закликав не вступати до колгоспів, залякуючи і божими карами і білоґвардійською розправою проти колгоспників.

Безвірницька бриґада викрила це куркульське кубло, організувала міцний осередок СВБ і багато допомогла передовому трудящому селянству с. Ободів перейти на суцільну колективізацію. У цьому ж селі було організовано дитячі ясла імени СВБ. Успіхи антирелігійного руху визначилися в масових антирелігійних демонстраціях трудящого селянства за зняття дзвонів та передачу їх у фонд індустріялізації. Коштом цих дзвонів у Білопіллі збудовано театр.

Білопільські безвірники в боротьбі за хліб

Весняна сівба, збиральна кампанія та хлібозаготівлі 1932 року викликали нове піднесення соціялістичного змагання та ударництва в Білопільській організації СВБ. На початку весняної засівкампанії під проводом райради СВБ організовано було 40 ударних безвірницьких бриґад з понад 500 войовничих безвірників. Ці бриґади складали договори з МОДР'івськими та комсомольськими організаціями на краще проведення весняної сівби.

Усю антирелігійну аґітацію та пропаґанду білопільські безвірники підпорядкували своєчасному виконанню та перевиконанню плянів сівби. На поля, у бриґади безвірники перенесли всю оперативну без-

вірницку роботу—доповіді, розмови, голосне читання антирелігійної преси та літератури, видавали польові та стінні газети. Щодня провіряли взаємно з комсомольцями та МОДР'івцями виконання соцдоговорів. І завдяки активній ударній роботі безвірницькі ударні бриґади перевиконували систематично свої виробничі завдання, подаючи приклад усім колгоспникам.

По закінченні весняної сівби, безвірницькі організації широко розгорнули підготування до жнив: проробили по бриґадах постанови партії та уряду про збиральну та хлібозаготівлі, провели масову антирелігійну пояснювальну роботу серед колгоспників і склали нові соцдоговори з організаціями МОДР'у.

Відповідальний секретар Білопільської райради СВБ тов. О. Свободна

Під час збиральної працювало 28 безвірницьких ударних бриґад по селах району. Ці бриґади так само вели перед, як і під час весняної сівби. У колгоспі с. *Кіндратівки*, не зважаючи на опір сектантських верховод, безвірницькі бриґади розгорнувши масову антирелігійну роботу, допомогли закінчити збиральну до строку.

Усе ж таки, слід визнати, що під час збиральної кампанії антирелігійна робота трохи знизилась.

Почалися хлібозаготівлі. Клясовий ворог та його церковно-сектантська аґентура на цю ділянку клясової боротьби скерувала всі свої шкідницькі сили. На відставання хлібозаготівель, на шкідництво та саботаж куркульні і її поплічників безвірницька організація відповіла новим посиленням антирелігійної боротьби. Райрада СВБ мобілізовує безвірницькі маси на непримиренну боротьбу проти куркульні та її церковно—сектантської аґентури—за виконання пляну хлібозаготівель. Цьому завданню підпорядковується всю масову аґітаційно-пропаґандистську безвірницьку роботу.

За час хлібозаготівельної кампанії видано 170 безвірницьких стінгазет, відбулося 80 виступів живих безвірницьких газет. Посилення антирелігійної боротьби закріпляється організаційно: організовано по колгоспах 50 нових осередків СВБ, що охопили до 3-х тисяч безвірників-колгоспників.

У *с. Ободах*, у сектанських верховод Шевченка та Д. Одінцова, виявили закопаних близько 100 пудів хліба та 60 пудів буряків. Ці куркульскі аґітатори і сами ховали хліб і на своїх закритих молитовних зборах та нарадах провадили злісну аґітацію за приховування та непродаж хліба державі.

Злочинство цих сектантських шкідників надзвичайно обурило колгоспників та трудящих одноосібників і вони ударно взялися, всупереч куркульско-сектантському шкідництву, будьщо виконати плян хлібозаготівель. На 25 листопада плян було вже виконано на 90%.

У *Стецівці* безвірники викрили в попа Зайка 318 пуд. захованого в церкві куркульського хліба.

В десять разів перевиконали завдання з реалізації позики

Так само нещадно викривали і викривають безвірники шкідництво релігійників у справі поширення позики четвертого вивершувального року п'ятирічки".

Не зважаючи на шкідництво клясового ворога та його аґентури, *білопільські безвірники* провели кампанію блискучо, *реалізувавши позики на 200 тис. карбованців*, маючи контрольне завдання *тільки на 20 тис. карбованців.*

Під час реалізації позики четвертого вивершувального по селах *І-й та ІІ-й Павлівці* сектантські верховоди Кучма і Шаповалов збирали колгоспників та одноосібників по кутках і злісно аґітували не передплачувати позики, вигадуючи всілякі провокації.

У *с. Кольченці* безвірники викрили злісне шахрайство попа О. *Находського.* Хитрий піп, зібравши таблиці виграшів облігацій державних позик, ходив по хатах відсталих селян—держців позики і скуповував у них облігації, що на них припали виграші. Так у колгоспника *І. Т. Потапенка* цей піп купив облігацію, що на неї припав виграш у 500 крб., за 50 крб. Обурені цим шахрайством, колгоспники рішуче вимагають притягти попа до судової відповідальности.

Безвірницька організація дала гостру відсіч спробам клясового ворога зірвати реалізацію позики. Серед колгоспників та одноосібників по цих селах безвірники реалізували позики на 115% проти контрольного завдання.

* * *

Широко розгорнувся безвірницький рух і серед молодого покоління—школярів. На 1 грудня 1932 р. по району налічується 150 осередків ЮВБ, що охоплюють 3.570 учнів. По школах є 40 безвірницьких кутків. У кожній школі видається безвірницьку стінгазету.

Найліпше поставлено безвірницьку роботу в першій білопільській школі. Юні безвірники розгорнули не тільки в школі войовничий безвірницький рух, а провадять активну роботу й по підприємствах та колгоспах, борючися проти прогулів, браку, втягуючи робітників та колгоспників до лав СВБ.

* * *

Активну участь брали войовничі безвірники Білопільського району і в інших господарсько-політичних кампаніях. Так на підводний човен „Воинствующий Безбожник“ зібрано 2 тис. карб., на збудування дирижабля „Клим Ворошилов“ зібрано 1500 крб.

Працюючи активно, по-більшовицькому під безпосереднім проводом районної партійної організації, підпорядковуючи суворо всю антирелігійну роботу поточним завданням соціялістичного будівництва, закріпліюючи організаційно досягнення антирелігійної роботи,—білопільська організація СВБ має в своїх лавах на сьогодні до 11 тис. безвірників у лавах СВБ. З них близько 5 тис.—відірваних від сектантських та церковних громад протягом останніх 3-х років. Білопільська організація СВБ дійшла таких перемог на основі марксоленінського виховання трудящих мас, на основі соціялістичних метод праці—соцзмагання та ударництва.

Вступаючи в Другу п‘ятирічку, войовничі безвірники Білопільщини зобов‘язуються ще активніш боротися за здійснення постанов XVII партконференції—про побудування безклясового соціялістичного суспільства.

Якщо релігійних майже немає,— а по багатьох підприємствах серед кадрових робітників та молоді релігійних уже дуже мало, тоді метою доповіді повинно бути — збудити цей склад на безвірницьку активність. Основний зміст доповіді повинен бути — про завдання антирелігійної кампанії, про конкретні форми безвірницької роботи. Треба висвітлити докладно клясово-ворожу суть релігії, щоб робітнича маса добре усвідомила для чого в антирелігійній роботі повинні брати участь усі трудящі, бо часто доводиться чути репліки з робітничої маси:

— Та ми вже давно не віримо, давно забули всі стежки до церков!

Треба пояснити, що мало не вірити тільки для себе. Треба бути войовничим безвірником, боротися за поширення марксо-ленінського войовничого атеїзму, за масове пролетарське безвірництво.

Коли ж серед робітничої маси є релігійні та такі, що вагаються, сумніваються, основним змістом доповіді повинна бути марксо-ленінська критика клясово-ворожої ролі релігії та її організацій. Треба висвітлити гнобительський та антинауковий характер релігійного свідогляду, його отрутну, шкідливу ролю для самого трудящого, а після цього вже подати практичні висновки про конкретні завдання та форми антирелігійної роботи та участь у ній робітників.

Антирелігійну доповідь завжди треба будувати так, щоб вона була цікава й захопила слухача.

Друга важлива сторона — це літературне оформлення і техніка доповіді — зокрема виразна, голосна, чітка мова. Яскраве контрастне порівнання, ясна логічність висновку, чітке формулювання і підкреслення клясово-ворожої ролі релігії — це основні якості доповіді. Треба навести клясичні вислови про релігію та антирелігійну роботу — Маркса, Енгельса, Леніна, Сталіна. У клясиків революційного марксизму є багато коротких, яскравих і всеохопних вичерпливих характеристик релігії, до того ж — з художньою простотою зформульованих. Ці вислови дають у простих приступних і для найвідсталішої маси так багато, що найліпше вміло використати саме ці цитати, аніж від себе говорити розтягнуто й не так чітко те ж саме.

Але не треба доповідь переобтяжувати цитатами. *Треба цитувати в міру й доречно.* Усі ці цитати треба мати тут же під рукою, найліпше списавши їх у бльок-нот, щоб не шукати довго в книжці. Треба пам'ятати, що кожна хвилина тут рахована, що довга павза послаблює увагу.

Сама тема доповіді дає багате поле для застосування в певній мірі сатиричного елементу. Багатий матеріял з цього боку дають праці антирелігійників філософів та белетристів. Можна використати Єм. Ярославського „Библия для верующих и неверующих", Лео Таксиля „Занимательная библия" и „Занимательное евангелие", Дем'яна Бедного „Новый завет", антирелігійні твори, Гольбаха „Богословский словарь. Поля Лафарга „Против бога и капитала" (памфлети).

Але не треба зловживати гумором та сатирою, бо тут пересада може знизити серйозність теми, злегковажити ставлення до неї. І сатиру і гумор у критиці релігії треба підпорядкувати основному завданню — висвітленню клясово-ворожої ролі релігії, її антинауковости, виявленню конкретних завдань безвірництва у соціялістичному будівництві.

Треба також зважати на те, щоб не ображати почуттів вірян, а так підходити, щоб вони сами усвідомлювали клясово-ворожу суть релігії, її дикунське безглуздя, антинауковість, підступну, пасивницьку та розкладницьку функцію всякого релігійного ідеалістичного світогляду.

Усе це легко дається тоді, коли агітатор добре підготує потрібний матеріял, вивчить його. Гарну, яскраву доповідь робітники з захопленням слухають і самі вже потім подають пропозиції щодо конкретних форм боротьби проти релігії, треба тільки вміло підбирати і організувати в єдиний плян робітничі пропозиції.

Слід мати на увазі, що серед робітничої маси іноді трапляються вперті релігійники, сектанти, що люблять нескінченні беззмістовні сперечання. Вони подають дуже багато часто дріб'язкових, вузьких сектантських запитань, нецікавих для величезної більшости робітників. Не треба заводити довгі сперечання з ними. Треба відповідаючи викривати клясовий характер основної їх думки. Серед таких робітників треба провадити індивідуальну антирелігійну пропаганду,— це повинен робити осередок СВБ.

Іноді трапляються і замасковані свідомі агенти клясового ворога, що подають провокаційні запитання з єдиною метою зневажити доповідача; „підставити йому ніжку" У такому разі доповідач повинен бути пильний і давати гостру відсіч цій агентурі клясового ворога. От характерний клясово-ворожий виступ підкуркульника серед робітників будівельників, що трапився в моїй практиці.

— Ви розповіли про ударників на ХТЗ, які, щоб виконати достроково завдання, працювали безперервно 24 години. Їх не треба хвалити, а треба вилаяти, бо вони порушили законодавство про працю, про 7-ми годинний робітний день.

На цей виступ промовець звернувся до зборів з таким запитанням:

— Герої праці, що для них робота на наших соціялістичних будівлях та підприємствах є „справа чести, справа слави, завзяття та геройства", які працюють від-

дано, щоб скоріш збудувати соціялізм — як до них ставляться всі трудящі? Чи змушує хто-небудь таких героїв працювати на найвідповідальніших ділянках нашого будівництва більше як 7 годин?

Робітничі збори сами з обуренням дали відсіч клясово-ворожій вихватці підкуркульника.

Виступаючи серед робітниць, зокрема на наших швацьких фабриках тощо, треба приділити більшу увагу тому, як релігія пригноблює та принижує жінку, зазначити, що тільки радядська влада поставила жінку на рівні з чоловіком у суспільстві й родині, а соціялістичне будівництво остаточно визволяє її з кайданів старого побуту.

Після доповіді треба організаційно закріпляти досягнення антирелігійної агітації. З робітничим активом, що завжди після доповіді сам підходить до доповідача, слід провести коротеньку нараду, порекомендувати належну антирелігійну літературу, порадити як виступити з антирелігійним матеріялом у стінних та багатотиражних газетах, як організувати соцзмагання та ударництво під антирелігійними гаслами і т. д.

Виступ у клюбах

Клюбний виступ далеко легший ніж у цеху. Тут норми реґляменту ширші, робітники не стомлені, у клюбі завжди більша уважність і тиша. Це дає можливість зробити доповідь ширшу й глибшу, навести багато фактичного матеріялу з антирелігійної преси про шкідництво та контрреволюційність релігійних організацій, хоч такий матеріял треба наводити і під час цехових виступів. Під час клюбної доповіді треба ширше розгорнути критику релігії, більше використати марксо-ленінської літератури з критики релігії та з завдань антирелігійної роботи, більше можна продемонструвати сатирично-гумористичного матеріялу з критики релігії, більше можна продемонструвати дискредитаційних місць із так званого „святого письма". У клюбній доповіді можна в потрібній мірі зупинитися і на історії виникнення релігії тощо. Дуже бажано такі доповіді ілюструвати малюнками, фотоґрафіями з музейних експонатів, цифровими даними (статистикою), діяграмами тощо. Клюбний виступ це вже більше пропаґандистська ніж аґітаційна промова, хоч більше, як 45 хв., максимум — годину, доповіді робити не треба, бо слухачі стомлюються. Для клюбних доповідів треба так само пильно готуватися. Доповідь повинна бути жвава, багато ілюстрована. І клюбну доповідь так само треба підпорядковувати виробничим завданням, дати конкретні практичні висновки з доповіді.

Виступи по робітничих гуртожитках

По робітничих гуртожитках і по бараках здебільшого мешкають робітники, що недавно прибули з села й ще не зовсів позбулися впливу релігії та релігійних забобонів. Тому антирелігійну аґітацію та пропаґанду по робітничих гуртожитках та бараках треба провадити і частіше, і систематичніше. Найліпше провадити антирелігійні доповіді по бараках вечірнім часом після роботи.

Минулої антиріздвяної кампанії автор цієї статті провадив антирелігійну пропаґанду протягом 15 днів по робітничих бараках Харківського паротягобудівельного заводу серед робітників вантажників. Поскільки доповіді відбувалися вже після роботи, ввечері, реґлямент уже не був такий суворий, як у цеху.

Мої доповіді здебільшого перетворювалися на антирелігійні розмови, що до них я втягував усю масу слухачів. Я провів цілий цикл доповідів-розмов, бо з першої розмови пересвідчився, що одного виступу зовсім не досить. Робітники подавали стільки запитань з різних галузей, що треба було довгого часу, щоб відповісти на них.

Осередок СВБ заводу намітив цикл таких доповідів:

Релігія — гальмо соціялістичного будівництва.

Релігійні організації в боротьбі проти Жовтневої революції.

Чи жив Ісус, і клясова суть християнства.

Яку шкоду чинять релігійні свята.

Походження світу, людини та релігії.

Під час розмов довелося переставити теми, поставивши другою темою-походження світу, людини та релігії. З першої ж розмови релігійні та ті, що сумніваються, найбільш запитань подавали саме на тему: „коли не бог створив світ, то де ж усе взялося?" „Коли не бог керує, то хто ж керує світом"?

Саме оце коріння релігійного світорозуміння і найважче було руйнувати, викладаючи в найпопулярнішій формі матеріялістичне світознавство. Довелося викладати і почати фізичної географії, і дарвінізму, і астрономії. Звісно, усе це в найприступнішій формі.

У цій роботі, крім підручника для робітничих антирелігійних гуртків пропаґандист використовував і звичайні підручники для семирічок: підручники з географії, суспільствознавства, світознавства тощо, Дуже багато помогли справі малюнки та фота з музейних експонатів. Велике враження на слухачів справили малюнки з доісторичних тварин та рослин. Навіть скептичні, уперті, релігійні літні селяни сезонники уважно з

зацікавленням розглядали мастадонтів, мамутів, динозаврів, динотеріїв, пітекантропа, гейдельберзьку та неандертальську людину.

На цю тему пішло два вечори. Релігійну космогонію в основному серед релігійних було зруйнувано. Молодь увесь цей матеріял сприймала з цікавістю, висміюючи біблійне „створення світу“.

Висвітлення контрреволюційної суті релігії та контрреволюційної ролі релігійних організацій підчас розробки дальших тем - це справа була і легша і навіть жвавіша. Робітники сами багато наводили ілюстративного матеріялу з контрреволюційної діяльности попівства та сектантів. Але і в проробці цих тем було не мало труднощів. Деякі робітники виявляли елементи куркульського впливу: дрібновласницькі настрої, іноді шкурницькі клясово - ворожі виступи,— все це змушувало відхилятися від головної теми, докладно тлумачити щоденну практику нашого соціялістичного будівництва, пояснювати причини наших труднощів росту, пояснювати шляхи їх подолання. Чимало довелося витратити часу на боротьбу проти куркульсько - зрівнялівських поглядів, що їх особливо розпалюють сектанти.

— Чому одні робітники живуть у гарних квартирах, а ми в бараках?

— Чому ударникам ліпше постачання, частіш дають талони? Хіба не всі однакові? Усі люди брати.

Таких питань було дуже багато. Відповідь на такі питання автор брав в основному з 6 вказівок тов. Сталіна та з політично - освітніх брошур про соціялістичне будівництво.

* * *

Які ж були наслідки цієї антирелігійної роботи? По тих цехах, де відбувалися антирелігійні доповіді, в наслідок пожвавлення антирелігійної роботи організацій СВБ прогули різко зменшувалися, збільшувалось число передплатників на антирелігійну пресу та літературу, осередки СББ налагоджували щільний зв'язок з Харківською міськрадою СВБ, збирали кошти на підводний човен „Воинствующий Безбожник“ тощо.

Під час клюбних виступів було чимало виступів робітників з критикою релігії та з закликами до антирелігійної боротьби. Багато робітників після доповіді розпитували,— яку читати антирелігійну літературу, де її брати, і майже всі скаржились на відсутність антирелігійних кінофільмів.

Але найліпших наслідків антирелігійної роботи досягнуто було по бараках ХПЗ. Правда, там було проведено цілий цикл розмов, і пропагандист добре ознайомився з робітниками. З усіх бараків, де було проведено розмови, жодного прогулу не було. Усі робітники були на роботі під час „різдвяних“ свят, усі взяли участь у безвірницькому штурмі 8-го січня. Один барак оголосив себе безвірницьким, викликавши на соцзмагання два сусідніх бараки Підчас безвірницького штурму на заводі кілька бригад із цих бараків набагато перевиконали виробничі завдання.

Звичайно, не можна сказати, що ці робітники цілком перевиховалися на войовничих безвірників, але безвірники озброїлися певними знаннями, а в релігійних значно був розхитаний релігійний світогляд, і натомість позначилися засновки матеріялістичного пролетарського світогляду.

Висновки такі: антирелігійна пропаганда має більший успіх і легше її провадити, коли провадиться як слід загально-політвиховну роботу. Слабкість політвиховної роботи по деяких робітничих гуртожитках утруднює і роботу антирелігійну.

Досягнення антирелігійної агітації та пропаганди треба організаційно закріпляти. Це обов'язок осередків СВБ, а вони на жаль іноді не виконують його. Мине антирелігійна кампанія — і роботу послаблюють або й зовсім припиняють. Це річ абсолютна неприпустима. І нарешті, після антирелігійної кампанії треба посилювати поширення антирелігійної преси і літератури, щоб робітники далі сами працювали над собою.

ХРОНІКА

НА УКРАЇНІ

В ЦР СВБ

На засіданні президії ЦР СВБ, 10 листопада ц. р., заслухано було доповідь центроштабу про підсумки дводекадника реалізації позики „4-го вивершувального“ лінією СВБ.

У своїй постанові президія констатує певний перелам у роботі навколо виконання контрольних завдань, що стався протягом дводекадника. Харківська обласна організація СВБ на I/XI розповсюдила позики на 320.000 крб., Миколаївська на 105.000 крб. проти пляну 76.000 крб.

Разом з цим президія відзначила, що через неуважне ставлення до виконання контрольних завдань від Облоргбюр у Київській, Вінницькій, Дніпропетровській областях та в АМСРР протягом дводекадника майже нічого не зроблено щодо реалізації контрольних завдань.

У зв'язку з цим президія ухвалила Всеукраїнський похід безвірників за виконання контрольних завдань з позики продовжити до 1 грудня ц. р. Зобов'язати облоргбюра СВБ та обласні штаби по реалізації позики під персональну відповідальність секретарів так організувати роботу, щоб на 1 грудня контрольні завдання з позики виконано було по всіх групах населення на 100%. Харківському облоргбюрові та Одеській облраді СВБ разом з облштабами по позиці запропоновано опрацювати питання щодо організації буксирів допомоги — першому для Вінницької області, другій — для АМСРР, залучивши до буксирів кращих ударників безвірників.

Центроштабові доручено негайно з'ясувати причини занепаду роботи щодо реалізації контрольного завдання в Донецькій області й вжити заходів, щоб допомогти піднести цю роботу. Президія ухвалила преміювати Полтавську Раду СВБ, Миколаївську та окремих ударників-безвірників за кращі показники ударної роботи щодо реалізації контрольних завдань позики „4-го вивершувального“.

Харківська область вивершила реалізацію позику.

На 20 листопада ц. р. Харківська обласна організація СВБ перевершила контрольне завдання поширення позики „4-го вивершувального“. Реалізовано позики на 505.442 крб. проти контрольного завдання — 504 тис. крб.

Харківське облоргбюро СВБ розгорнуло широку масову роботу навколо реалізації позики. По області організовано було 300 бригад. Воно висунуло зустрічний плян — реалізувати додатково на 200 тис. крб. до 1 грудня ц. р.

У рапорті до Ц. Р. СВБ України читаємо: „Облоргбюро СВБ відзначає зразкову роботу та більшовицьку настійливість у реалізаці позики Полтавської міськради СВБ і її керівників — т. т. Косенка, Панкратьєва, Сушицького, Данілевської; Білопільської організації СВБ та її керівників т. т. Скороходова і Свободної Олени; Сумської, Кременчуцької, Лозівської та Пирятинської організацій СВБ“.

Безвірники Пирятина реалізували позику на 533%.

Безвірники Пирятинського району, Харківської области під час дводекадника реалізації позики до 15-ої річниці Жовтня виконали своє завдання на 533%, реалізувавши позики „4-го вивершувального“ на 160.000 крб. проти контрольного завдання — 30.000 крб.

Нарада секретарів облрад СВБ

16-17 листопада при ЦР СВБ України відбулася поширена нарада з участю відповідальних секретарів облрад СВБ.

Нарада вислухала звітні доповіді обласних секретарів СВБ про стан антирелігійної роботи на місцях.

Нарада ухвалила низку конкретних заходів до найширшого розгорнення антирелігійної роботи й піднесення її на вищий ступінь.

Основні чинники до поліпшення роботи, що її накреслила нарада, такі: оргфінзміцнення; плянування в роботі, зокрема негайне складання плянів на 1933 рік; зміцнення дисципліни й точний облік членства; розгортання агітмасової роботи, організація антирелігійного навчання й підготування потрібних кадрів антирелігійників через розгортання мережі семінарів, курсів тощо; розгортання науково-дослідчої роботи; найширше розгортання інтернаціональної роботи та роботи серед нацменшостів, про яку нарада окремо вислухала доповідь представника ЦР СВБ СРСР.

Десять років газети й журналу „Безбожник“.

21 грудня — десять років існування газети й журналу „Безбожник“. До святкування десятирічного ювілею вже розгорнуто підготовні роботи. Газета й журнал уже почали вміщувати матеріяли, присвячені 10-ій річниці газети й журналу, а до дня ювілею буде видано окремий збірник з підсумками роботи газети.

У зв'язку з десятиріччям редакція „Безбожника“ преміює товаришів, що давали й дають найцінніщу й найактивніщу допомогу газеті й журналу.

Протягом листопада й грудня в газеті „Безбожник“ вміщується найцінніші побажання безвіркорів і читачів безвірників у зв'язку з десятиріччям, а також фота, біографії й спогади кращих безвірницьких бриґад і колгоспів.

До дня ювілею готується до друку спеціяльний ювілейний плякат.

Всесоюзний конкурс низового антирелігійного навчання

Щоб домогтися 1932 — 33 навчального року широкого розгортання й високої якости антирелігійного навчання, ЦР СВБ СРСР організовує Всесоюзний конкурс низового антирелігійного навчання.

Цей конкурс провадитиметься протягом усього навчального року до 1-го травня 1933 року.

У спеціяльному положенні про організацію конкурсу, що його ухвалила президія ЦР СВБ СРСР, зазначено таке:

„1. У конкурс включаються всі організації СВБ — республіканські, обласні, краєві, районні та осередки СВБ і гуртки ЮВБ, а також окремі особи — організатори навчання, керівники гуртків, лектори, заочники й окремі установи (школи, клюби, газети тощо).

2. При республіканських, краєвих, обласних і районних радах СВБ утворюється штаби конкурсу за участи профспілкових і громадських організацій.

3. Штаби: 1) організовують конкурсну кампанію та керують нею; респ., краєві та обласні керують районними, а ці осередками; 2) інструктують і запроваджують практичні заходи щодо проведення конкурсу; 3) ведуть облік роботи організацій, якими вони керують, і дають оцінку цій роботі. 4) Матеріяли надсилають: осередки до районних СВБ, районні до обласних, а де нема районів — безпосередньо до обласних, краєвих та республіканських рад СВБ, а ці до ЦР.

4. При ЦР утворюється жюрі конкурсу в складі: 3-х представників від ЦР, по одному від МР СВБ, ВЦРПС, ЦК ВЛКСМ, ГАИЗ, Колгоспцентру, Тракторцентру, ТГН, газ. „Безбожник“.

5. Всесоюзний конкурс провадитиметься протягом усього навчального року до 1-го травня 1933 р. (разом із Всесоюзним, у порядку місцевої ініціятиви, можуть бути організовані місцеві конкурси).

6. Основні методи роботи конкурсу повинні бути такі: соцзмагання, громадський буксир, обмін досвідом і самокритика хиб у керівництві та налагодженні роботи.

7. Перебіг конкурсу, роботи організацій СВБ щодо розгортання і проведення конкурсу, досвід навчання протягом усього періоду висвітлюється в газ. „Безбожник“ та в іншій центральній і місцевій антирелігійній пресі. До цієї справи повинні організовано прилучатися безвіркори, робселькори, диткори й спеціяльні групи, виділені радами СВБ.

8. Для преміювання ЦР виділяє фонд у 25 тис. крб.

9. По закінченні конкурсу ЦР видає брошуру про підсумки конкурсу“.

За найкраще виконання умов конкурсу призначено премії від 100—400 крб. на навчання, перехідний прапор тощо, що їх дається осередкам СВБ і гурткам ЮВБ, районним, обласним, краєвим і республіканським радам СВБ, а також окремим особам і місцевим організаціям (музеї, школи, клюби, газети тощо). У положенні про конкурс докладно з'ясовується умови преміювання.

У зв'язку з конкурсом ЦР СВБ СРСР звернулася з листом до всіх організацій і членів СВБ, де пропонує: широко ознайомити осередки СВБ, а також і інші організації, із завданнями конкурсу: вжити низку заходів, що забезпечували б залучення до конкурсу всіх організацій СВБ, груповодів і безвірників, розгорнути на основі конкурсу найширшу роботу за посилення і якісне поліпшення низового антирелігійного навчання.

Повний текст положення про Всесоюзний конкурс низового антирелігійного навчання уміщено в газеті „Безбожник“ № 53 („Страница СВБ, з 13/XI-1932 та „Войовничий Безвірник“ № 51 з 24 листопада 1932 р.).

ЦЧО і Північний Кавказ перевиконали завдання з позики.

ЦЧО на 20 листопада реалізувала 1.164.600 крб. або 118,8% контрольного завдання. Найкращі показники дали такі райони: Калачевський—493% (784% по одноосібниках), Воронізький — 425%; Павловський — 240%; Н. Калітвянський 224% (по одноосібках 692%); Орловський — 140% і Бобровський — 134%.

Північний Кавказ на 10 листопада реалізував позику „4-го вивершального“ на 760.354 крб. тобто 104,4% контрольного завдання. Перед ведуть райони: Армавірський — 566%; Брюховецький—498%; Георгієвський — 384%; Шахтинський — 292% і Кисловодський — 250%.

Нарада щодо роботи на селі.

20 грудня у Москві при ЦР СВБ відбудеться нарада по роботі на селі. Нарада має обговорити й накреслити заходи щодо розгортання та піднесення антирелігійної роботи в сільських осередках, зокрема в колгоспній бриґаді, яка повинна поєднувати антирелігійну роботу з виробничими завданнями в сільському господарстві.

У нараді візьмуть участь представники республіканських і обласних та районних рад СВБ, а також кращі колгоспні осередки, що передадуть нараді кращий досвід своєї антирелігійної роботи.

Всесоюзний музей історії релігії

У колишньому казанському соборі в Ленінґраді урочисто відкрито Всесоюзний музей історії релігії при Академії наук.

Засідання розпочалося промовою академіка Марра, що відзначив величезне політичне й культурне значення нового музею.

Проф. Тан-Богораз зробив доповідь про історію виникнення музею історії релігії й говорив про майбутні його роботи.

Від академії наук виступив з привітанням академік Орлов, що обіцяв певну підтримку новому музею від усіх науково-дослідних інститутів.

ЗА КОРДОНОМ

Британські попи оголошують „священну війну“ Москві.

До антирадянської кампанії в Англії, яку зняли „твердолобі“ в листопаді ц. р., включилися всі реакційні елементи країни. Шотляндська католицька церква, яка тільки чекала на привід, щоб знову оголосити „священну війну“, негайно відгукнулася. *В усіх католицьких церквах Шотляндії з амвонів прочитано листа 6 шотляндських архієпископів і єпископів.* Цей лист повторює давно відомі наклепницькі вибрики папської енциклики про „кампанію блюзнірства й ненависти, спрямовану проти бога“, яка, ніби, походить із Росії й поширюється по всій Англії. Єпископи заявляють: „2 або 3 місяці тому в нашій країні знято енергійну кампанію, якою керують найздібніші, найдосвідченіші й вмілі організатори з Москви, що мають за мету викликати в Брітанії повстання проти релігії і бога. Ця кампанія мала великий успіх у багатьох інших місцях. Ми вже бачимо наслідки цих зусиль“.

Англійські церковні мракобіси, очевидно, вважають, що в Англії знову складається сприятлива коньюнктура для найбезсоромніших наклепів проти СРСР.

Римський папа знову виступає проти СРСР.

З Риму повідомляють з 18/XI-ц. р., що орган римського папи „Оссерваторе Романо“ у передовій статті викладає позицію церкви в питаннях „роззброєння“. У статті сказано, що католицька церква передусім виступає за „моральне роззброєння“. Щодо матеріяльного розброєння, то треба підпорядкувати роззброєння ідеї „національної безпеки“. При цьому газета зазначає, що військові сили потрібні не тільки проти війни, а й проти внутрішньої небезпеки“.

Газета підтримує пляни Еріо-Бонкура про утворення міжнародньої армії для застосування санкцій проти „порушників миру“.

Що розуміє орган римського папи під словами „порушники миру“, виказує інша стаття, надрукована в тій таки газеті.

Газета пише: „Слід поставити питання, кому в теперішніх умовах була б вигідна війна. Може тим, хто перебуває поза нашою цивілізацією і прагне збудувати нове суспільство на руїнах старого“.

Слід нагадати, що поданий від радянської делегації проект роззброєння „Оссерваторе Романо“ свого часу зустріла злою критикою. „Доти — писала газета — поки існує більшовицька загроза, необережне роззброєння може відкрити шлях ураганові соціяльних струсів, політичних катастроф і непоправному економічному розвалові“.

ЛІТЕРАТУРА З ДІЯЛЕКТИЧНО-МАТЕРІЯЛІСТИЧНОЇ ФІЛОСОФІЇ

(Тематичний плян літератури філософського сектору партійного видавництва „Пролетар“ на 1933 рік)

Складаючи проєкт тематичного пляну літератури філософського сектору на 1933 рік, видавництво „Пролетар“ виходить з таких основних засад: успішне виконання першої п'ятирічки, що її визначила XVII Всесоюзна партійна конференція, бурхливе зростання науково-дослідницьких навчальних закладів, наукових пролетарських кадрів і культурного рівня трудящих, потреба допомогти братським компартіям у боротьбі проти буржуазної, фашистської і соціяль-фашистської філософії, доконечність зміцнити обороноздатність СРСР, завдання розроблення й популяризації Ленінової філософської спадщини, розроблення матеріялістичної діялектики, як філософської науки, посилення боротьби на два фронти в партії проти правого опортунізму, як головної нині небезпеки, та „лівих“ закрутів і примиренства до них, за генеральну лінію партії, завдання піднести на вищий щабель боротьбу на два фронти в філософії — проти механіцизму, як головної небезпеки на даному етапі, й меншовикуватого ідеалізму, за партійність філософії й науки,— усе це вимагає не просто кількісного збільшення філософської й антирелігійної літератури, а *передусім ґрунтовного поліпшення і зміни, піднесення на належну височінь самої якости цієї літератури.*

Якщо порівняти тематичний плян літератури філософського сектору на 1933 р. з тематичним пляном його літератури на 1932 р., то виявимо, що перший плян різниться від другого не тільки тим, що його значно збільшено проти останнього (приблизно на 30%), він також різниться самою тематикою, поділом його на певні тематичні групи, акцентування на відповідних групах літератури. Основний наголос у пляні на 1933 р. зроблено на підручника для комвишів, вишів і втишів, а також на фундаментальній науково-дослідницькій марксистсько-ленінській філософській і атеїстичній літературі. Разом з тим, у відміну від пляну 1932 р., чимале місце в тематичному пляні на 1933 рік посідає й так звана серійна література з діялектичного матеріялізму, методології природознавства, історичного матеріялізму й атеїзму. Останнього часу серед пролетарської громадськости України надто зріс попит на книжку з історії філософії на Україні. Через це в тематичному пляні на 1933 р. також відведено чільне місце й історії філософії на Україні. Що ж до клясиків буржуазної філософії, то тут ми внесли до пляну на 1933 рік ті книги, що їх „Пролетар“ підготував, але не встиг видати в 1932 р., а також ті, що їх буде підготовано і буде почато друкуванням 1933 р. (напр. „Енциклопедія філософських наук“ Геґеля, ч. I).

Подаючи проєкт тематичного пляну літератури філософського сектору на 1933 рік на широке обговорення партійного й позапартійного активу, філософський сектор видавництва „Пролетар“ сподівається, що т.т. візьмуть активну участь в його обговоренні і своїми зауваженнями допоможуть скласти такий плян, який справді відповідав би тим великим вимогам, що їх ставить до нас перший рік другої п'ятирічки — п'ятирічки побудування безклясового соціялістичного суспільства.

Затверджено на реднараді 14/XI-32

ПРОЄКТ РЕДАКЦІЙНОГО ПЛЯНУ ЛІТЕРАТУРИ ФІЛОСОФСЬКОГО СЕКТОРУ НА 1933 рік.

1. ГРУПА ДІЯЛЕКТИЧНОГО МАТЕРІЯЛІЗМУ

I. Підручники

1. Левік, Юринець та інші. Діялектичний матеріялізм, ч. I.
2. Мітін, Розумовський. Діялектичний матеріялізм ч. I.
3. Адоратський. Діялектичний матеріялізм.
4. Фіменко. Робоча книга з діялектичного матеріялізму.

16. Закономірності переходового періоду.
17. Критика механічного матеріялізму і меншовикуватого ідеалізму в істматі.
18. Критика методології правого опортунізму і троцькізму.

3. Науково-популярна література з істмату

19. Маркс, Енґельс, Ленін про теорію історичного матеріялізму.
20. Клясики марксизму про кляси і клясову боротьбу.
21. Діялектика продуктивних сил і продукційних відносин.
22. Клясики марксизму про техніку.
23. Клясики марксизму про війну.
24. Природа й суспільство.
25. База й надбудова.
26. Диктатура пролетаріяту і її державна форма.
27. Форма ідеології й культурне будівництво.
28. Марксизм-ленінізм у боротьбі з ревізіонізмом і соціяль-фашизмом.
29. Боротьба на два фронти в істматі.

4. Історія всесвітньої філософії

А. Переклади з клясиків буржуазної філософії

30. Збірка ВУАМЛІН.
31. „ „
32. „ „
33. „ „
34. „ „
35. Кант — Критика чистого розуму.
36. „ Пролегомена.
37. Спіноза — Вибрані твори.
38. Спіноза — Критика.
39. Гольбах — Система природи.
40. Гельвецій — Про розум.
41. Руссо — Соціяльний договір.
42. Бекон — Вибрані твори.
43. Гегель — Енциклопедія філософських наук ч. I.

В. Оригінальні роботи

44. Маркс, Енґельс, Ленін — про клясиків буржуазної філософії.
45. Роберт Оуен — філософсько-соціялістичні погляди: Фурье, Сен-Сімон, Бейтлінґ брошури).
46. Історико-філософський збірник ВУАМЛІН'у.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛЯН АНТИРЕЛІГІЙНОЇ ЛІТЕРАТУРИ НА 1933 рік

Підручники й методлітература.

1. Маркс—Енґельс—Ленін про релігію.
2. Постанови партії в питаннях боротьби проти релігії (хрестоматія).
3. Антирелігійна грамота—підручник для гуртків.
4. Історія атеїзму, підручник для РПШ і Вишів.
5. Програми для гуртків і семінарів.

Дослідча література

6. Походження релігії.
7. Процес зникнення релігії.
8. Плеханов про релігію.
9. З історії атеїзму на Україні.

Наука і релігія

10. Технікою по релігії.
11. Сучасна фізика і релігія
12. Релігія і наука про сільське господарство.
13. Релігія в боротьбі з наукою.

Література французьких матеріялістів XVIII сторіччя

14. Гольбах — Скорочений богословський словник з передмовою.
15. Французький матеріялізм про релігію (збірка).

Популярна антирелігійна література

16. Релігія і нацпитання.
17. Церква в боротьбі проти пролетарської революції на Україні.
18. Церква й війна.
19. Соціялістичний побут і релігія.
20. Український фашизм і релігія.
21. Католицизм — реакційна аґентура світового капіталізму.
22. Соціяль-фашизм і релігія.
23. Довідник про секти.
24. Шевченко і релігія.
25. Безвірник Коцюбинський.
26. Жінка і релігія.
27. Сектантство в боротьбі проти соцбудівництва.

Серія 2 — для вірян

28. Де коріння віри в богів.
39. З біографій і резолюції безвірників і старих робітників і колгоспників про те, як вони стали безвірниками (збірка з передмовою).
30. Ленін про релігію.

Чергові завдання на антирелігійному фронті

31. Клясова боротьба у 2-й п'ятирічці й бойові завдання антирелігійної роботи.
32. Боротьба на два фронти в питаннях боротьби з релігією.

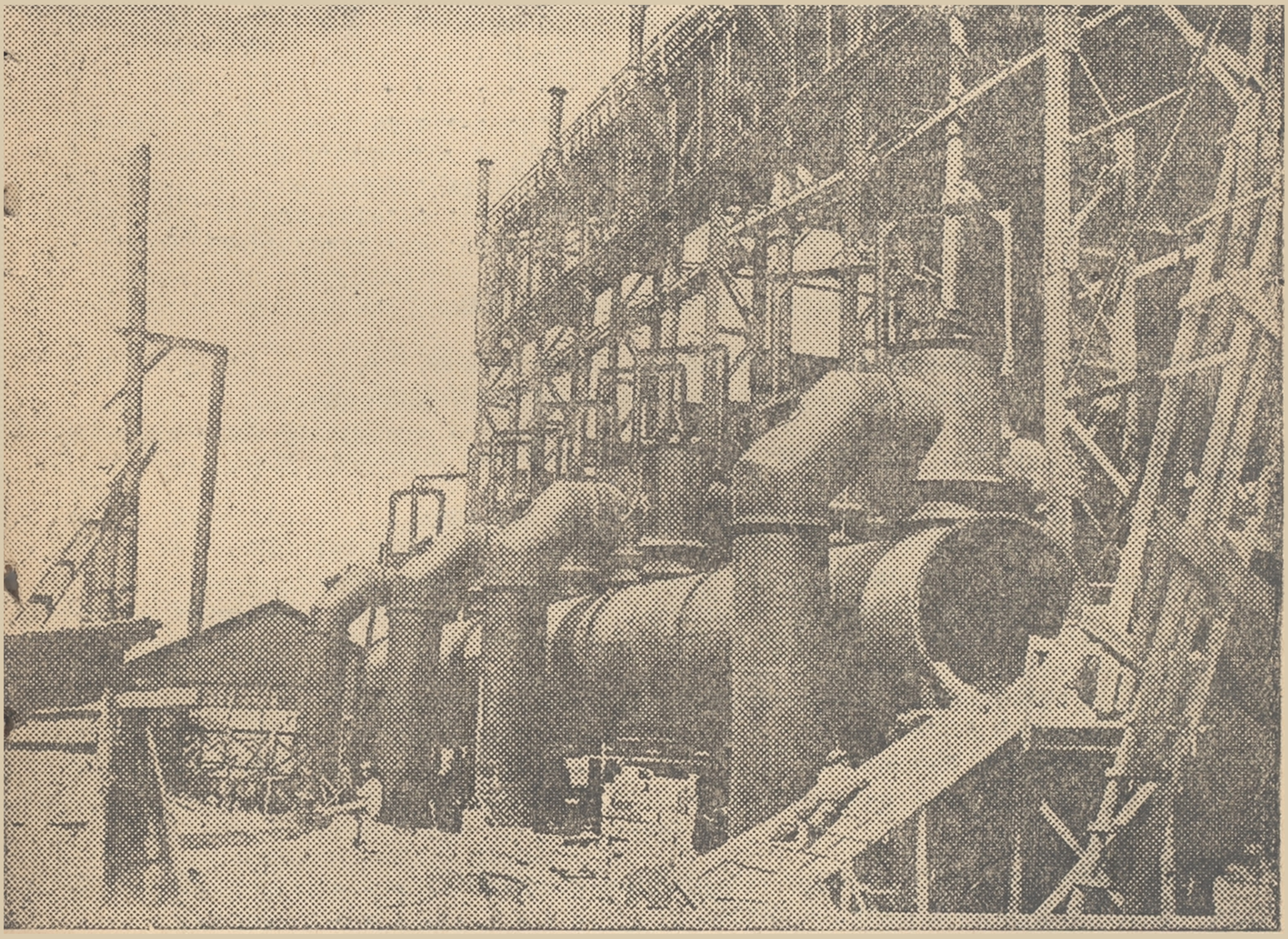

Стає до шереги індустріяльних велетнів Луганський паротягобудівний завод, що вироблятиме щороку 1080 поротягів На фото: загальний вигляд сталеливарного цеху. Закінчують будову

ТЕМАТИЧНИЙ ЗМІСТ ЖУРНАЛУ „БЕЗВІРНИК“ ЗА 15—16 РІК ПРОЛЕТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

(1932 р.)

Робота СВБ у світлі поточного політичного і господарського життя СРСР

	№ журн.	Стор.
Антирелігійну роботу на рівень завдань вивершувального року п'ятирічки	1—2	1
За якість і темпи	3—4	1
Антирелігійну роботу серед жінок на чільне місце	5—6	1
П. Костик. Підвищімо врожайність соціялістичних ланів	5—6	5
І. Руденко. Наступній весні—організовану більшовицьку зустріч	1—2	6
Постанови партії та уряду в центр безвірницької роботи	11—12	1
3.200 мільйонів (про реалізацію позики 4-го вивершувального)	13—14	3
На більшовицьку боротьбу за врожай та хлібозаготівлі	15—16	1
Роботу СВБ серед дітей на чільне місце	17—18	1
П. К. За соціялістичний урожай	3—4	17
Безвірники в боротьбі за хліб	24	7
До нових перемог	24	2
П. Ч-ов. Соціялістичною індустрією по релігії	19—20	25
Розгорнути й посилити антирелігійне навчання	21—22	1

За марксо-ленінський атеїзм

Ганс Гоккель. За ленінський етап у пролетарському атеїзмі	1—2	109
О. Чефранов. Проти клясово-ворожих впливів в антирелігійній літературі	1—2	12
І. Гайбов, Дм. Ігнатюк. Соціяльні джерела й клясова функція релігії	3—4	26
Дм. Ігнатюк. Боротьба за атеїзм і наші теоретичні завдання	11—12	9
Його ж. Боротьба за атеїзм і наші теоретичні завдання (закінчення)	13—14	18
Боротьба за атеїзм на сучасному етапі і завдання ТВМД (Резолюція Всеукраїнського пленуму ТВМД на доповідь т. Ігнатюка).	13—14	25
Войовничий атеїзм і релігія (типова програма з основних питань марксизму-ленінізму про релігію)	15—16	44
С. Львович. Про троцкістську і механістичну фалсифікацію марксо-ленінської теорії атеїзму	15—16	31
С. Львович. Механісти і попівщина	21—22	30

Ювілеї

П'ятнадцять років боротьби і перемог (15 річниця Жовтня)	19—20	1
Сторіччя з дня смерти Ґете (1832—1932)	9—10	7
А. Бубнов. Про Ґете	9—10	7
П'ятидесятиріччя з дня смерти Чарлза Дарвіна (1882—1932)	9—10	10
Р. Короп. Дарвінізм, релігія і клясова боротьба	9—10	10
Триста років з дня народження Б. Спінози	23	
М. Мітін. Спіноза і марксизм	23	6
Вирок мракобісів (акт відлучення Спінози)	23	13

Десятиріччя газети „Безбожник“

Привітання від ЦР СВБ України та редакції журналу „Безвірник“ і газети „Войовничий Безвірник“	24	1

Природознавство

	№ журн.	Стор.
Г. Білорус. Віталізм і релігія	7—8	10
Його ж. Віталізм і релігія (закінчення)	9—10	19
І. М. Поляков. Еволюційне вчення, клясова боротьба і релігія	21—22	21

Організація, форми та методи антирелігійної пропаґанди

Н. Приваліхин. Організаційно зміцнити СВБ	3—4	13
М. Кривохатський. Максимальну увагу обороні країни	3—4	5
Н. Гнатченко. Участь безвірників у готуванні до весняної сівби	7—8	15
Н. Дайрі. Про роботу на виробництві	11—12	20
О. Турган. Безвірники, на фронт збиральної	13—14	6
А. Івановський. Екскурсії до антирелігійних музеїв	13—14	28
М. Горват. Активізувати антирелігійну роботу музеїв	15—16	23
О. Чефранов. Антирелігійний зміст програм початкової школи	17—18	23

Антирелігійні кампанії

Антипасхальна

За соціялізм—проти буржуазно куркульської пасхи	7—8	1
До всіх обласних оргбюр, АМСРР та райрад СВБ Донбасу. Лист ЦР СВБ України про організацію антипасхальної кампанії 1932 р.	7—8	7

Антиріздвяна

Про антиріздвяну роботу СВБ	23	1
Боротьба за соціялізм і релігія (матеріяли до антиріздвяної кампанії)	23	17

Досвід роботи СВБ

Закріпити досягнення антиріздвяної кампанії	1—2	42
П. *Костик.* СВБ у боротьбі за Дніпрельстан	12—20	29
О. Чефранов. Безвірники України на будуванні соціялізму	19—20	9
О. Турган. Вирівнятись на антирелігійному фронті	21—22	12
Н. Дайрі. Антиріздвяна кампанія на ХПЗ	23	14
О. Турган. Про антирелігійні доповіді	24	20
І. Мимоход. Як працює Білопільська СВБ	24	15

З минулого антирелігійної роботи

Б. Кандідов. Антирелігійна аґітація в роки громадянської війни	19—20	35
А. Івановський. Фраґменти спогадів	19—20	51
Мик. Новицький. Диспут	19—20	54

Інтернаціональний антирелігійний рух

І. Ельвін. Боротьба за єдиний червоний фронт і завдання ІПВ	9—10	32
Його ж. Боротьба за єдиний червоний Фронт і завдання ІПВ (закінчення)	11—12	23
І. Ельвін. „Нас неможна заборонити"	13—14	34
І. Ельвін. Церква і трудящі жінки за кордоном	5—6	30
О. Турган. Ліґа „Суя-Маріядей"	9—10	36
Інтернаціональний фронт кличе	9—10	1
Відозва Виконкому Інтернаціоналу Пролетарських Вільнодумців	13—14	1
Г. Майнс. Вище прапор ІПВ	15—16	36
Р. Рабіч. Інтернаціональний фронт	19—20	19
Про інтернаціональну роботу СВБ (інструкція)	21—22	46

Контрреволюційна діяльність релігійних організацій в СРСР

Б. Кандідов. Церковна контрреволюція на Україні в боротьбі проти вилучення цінностей	5—6	13
Б. Канбідов. Церква на послугах японо-білоґвардійської інтервенції	15—16	14
М. Кривохатський. Загроза війни і релігія	15—16	7
М. Кривохатський. Релігія на послугах контрреволюції	19—20	41
Ганс Гоккель. Попівська контрреволюція по німецьких районах СРСР	21—22	7

	№ журн.	Стор.
А. С. Панкратьєв. Релігійний фронт Полтавщини в наші дні . . .	17 — 18	8
Його ж. П'ятнадцять років антирадянської діяльности релігійних організацій (за матеріялами Полтавщини)	19 — 20 21 — 22	45 14

Документи

М. Когон. З хрестом і кадилом на сторожі експлуататорів	17 — 18	19
Г. Гудзенко. Церква в боротьбі проти пролетарської революції на Україні	19 — 20	57

Контрреволюційна діяльність релігійних організацій за кордоном

Н. Федорович. Евразійство і релігія	1 — 2	22
І. Ельвін. Світова криза та церква	1 — 2	28
Його ж.	3 — 4	4
Його ж Національ-фашизм, релігія і центр	17 — 18	29
Його ж Буржуазна школа—попівська школа	21 — 22	34
Його ж, „Різдво" 1931 р.	1 — 2	34
Люціян Климович. Мусолін та Мухамед	1 — 2	41
Ернст Тельман. Центр - провідна партія німецької буржуазії . . .	5 — 6	21
Його ж. „ „ „ „ „ . . .	7 — 8	20
Його ж. „ „ „ „ „ . . .	9 — 10	27
К. Нестеровський. Антирадянські брехні попів	5 — 6	37
Ганс Гоккель. Генеральний наступ німецького фашизму	13 — 14	11
М. Щербак. Виродок польсько-українського фашизму.	13 — 14	38

Критика і бібліографія

О. Ч. Проти політично-шкідливої вульгаризації. (Ф. Олещук „Правда про церковь и религию")	3 — 4	52
Черноцов. За чистоту марксо-ленінської теорії атеїзму (з приводу літературних виступів проф. Фаворського)	5 — 6	43
А. Луценко. Попівщина під машкарою аполітичности	7 — 8	29
П. Черноцов. Буржуазно-ідеалістична і механістична контрабанда. (З приводу книжки проф. Фаворського „Програма-конспект з історії релігії")	9 — 10	45
Бригада Київської Філії УТБМ. Буржуазна та чорносотенна попівська макулятура під виглядом об'єктивної науки (про праці з природознавства)	11 — 12	31
О. Чефранов. Атирелігійне виховання дітей—на вищий теоретичний рівень. (Огляд шкільно-педагогічної антирелігійної літератури)	13 — 14	46
Його ж. Антирелігійне виховання дітей — на вищий теоретичний рівень. (Огляд шкільно-педагогічної антирелігійної літератури) (закінчення)	15 — 16	48
Нікітін, Зіверт, Махінько. Проти меншовикуватого ідеалізму та еклектики в природознавстві і суспільствознавстві. (Рецензія на праці І. С. Гаїбова)	17 — 18	40
П. Черноцов. Про завдання філософів у пропаганді атеїзму (з приводу книжки Дм. Ігнатюка „Боротьба за атеїзм—боротьба за соціялістичну свідомість")	19 — 20	62
В. Заєць. „Розбиті дзвони". (Збірка художніх антирелігійних матеріялів. Упорядкував Як. Ковальчук)	21 — 22	44
О. Т. Районні газети на антирелігійному фронті	13 — 14	54

Самокритичні листи до редакції

С. Львович. Проти перекручень марксо-ленінської теорії атеїзму (З приводу моїх помилок)	7 — 8	31
І. Гаїбов. За чистоту теорії войовничого безвірництва	17 — 18	40

Хроніка

На Україні

В ЦР СВБ України	1 — 2	46
В ЦР СВБ України. Утворено обласні ради СВБ. Підготування до весняної сівби. Трьохмісячні антирелігійні курси радіом . .	5 — 6	40
В ЦР СВБ України. Делеґація індійських безвірників у Харкові .	7 — 8	26

	№ журн.	Стор.
На Україні. Перебіг антипасхальної кампанії. Вседонбаська антирелігійна нарада. Досягнення безвірницьких ударних бригад. Ганебний прорив у збиранні коштів на підводний човен „ЕБ“	9 — 10	40
В ЦР СВБ України. Пленум УТВМД	11 — 12	28
Перебіг кампанії позики 4-го вивершувального. Участь безвірників у реалізації постанов партії та уряду про колгоспну торгівлю. Передовики у збиранні коштів на підводний човен.	13 — 14	41
На Україні. Нотатки про безвірницький рух	15 — 16	39
В ЦР СВБ України. Переможний рапорт комуни „Пролетарський Безвірник“. Перші безвірницькі валки	17 — 18	33
На Україні. Нотатки про безвірницький рух	21 — 22	40
Нотатки про безвірницький рух	24	13

По СРСР

В ЦР СВБ СРСР	1 — 2	47
Участь організації СВБ в підготуванні до весняної сівби	5 — 6	40
Підготування до антипасхальної кампанії	7 — 8	26
Всеармійська радіоконференція безвірників. Передовиків—на червону дошку, ганебно відсталих — на чорну. П'ятидесятирічний ювілей з дня смерти Ч. Дарвіна Міжкрайовий зліт безвірницьких колгоспів.	9 — 10	40
В ЦР СВБ Розгортання антирелігійного навчання серед дітей. Передовики у збиранні коштів на підводний човен	11 — 12	29
Постанова Президії ЦР СВБ з приводу огляду „Правди“. Лист ВЦРПС, Наркомосу, ЦК ВЛКСМ, Колгоспцентру, Всекопромспілки та СВБ СРСР. Нотатки про безвірницький рух. . . .	13 — 14	43
В ЦР СВБ	17 — 18	34
Нотатки про безвірницький рух	21 — 22	40
10-тиріччя газ. „Безбожник“. Конкурс на низове антирелігійне навчання. Нотатки	24	24

За кордоном

В Еспанії знову горять манастирі. Ватикан благословляє японських імперіялістів—окупантів. Конкордат у Базелі	7 — 8	27
Заборона Інтернаціоналу пролетарських безвірників. Міжнародній безвірницький рух та інтернаціональна робота. Таємниці релігійного коледжу	9 — 10	44
Спілка душителів антирелігійного руху в Японії. Антикомуністичні закликання папи римського. Витрати попівсько-фашистського уряду в Баварії на релігію	11 — 12	31
Масові протести проти переслідувань пролетарських безвірників Німеччини	13 — 14	45
Нотатки про антирелігійну боротьбу	15 — 16	39
Участь ІПВ в антивоєнному конгресі. Попівська агітація проти антивоєнного конгресу	17 — 18	34
Нотатки про антирелігійний рух	21 — 22	40
Нотатки	24	25

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ: М. Новицький (відповід. редактор), Н. Білярчик, І. С. Гаїбов Дм. Ігнатюк, А. Івановський, А. А. Коршіков, В. М. Петров, І. М. Поляков.
Тех ред. О Турган

Видає—„УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИК“

ЦІНА 20 к

Відкрито передплату

НА 1933 РІК

на науково-популярний та методичний журнал

БЕЗВІРНИК

орган Центральної Ради Спілки войовничих безвірників України

Журнал має своїм завданням допомогти безвірницькому ак вові міста і села підвищити свій теоретичний рівень, озбро актив марксо-ленінським діялектико-матеріялістичним с глядом, і, зокрема, теорією пролетарського войовничого а на ленінському етапі її розвитку. Журнал провадить бо зі всіма перекрученнями марксо-ленінської теорії в антирелігійної пропаґанди. Журнал організовує безвірни актив для практичної участи в соціялістичному будівни боротьбі проти релігії та релігійних організацій. Журн світлює на своїх сторінках питання методики антирел пропаґанди.

ГОЛОВНІ РОЗДІЛИ ЖУРНА

ЗАГАЛЬНИЙ. Тут систематично вміщується статті про чергові завдання безвірників у зв'язку з поточними питаннями політичного й господарського життя України, СРСР та закордону;

ФІЛОСОФІЯ (Діялектичний матеріялізм у маси);

ПРИРОДОЗНАВСТВО; ІСТОРІЯ (атеїзму, релігії та релігійних рухів);

БОРОТЬБА ЗА АНТИРЕЛІГІЙНІ КАДРИ;

ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ та робота СВБ серед нацменів;

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА МЕТОДИКА АНТИРЕЛІГІЙНОЇ РОБОТИ; АНТИРЕЛІГІЙНЕ ВИХОВАННЯ В ШКОЛІ та дитячий безвірницький рух (питання організації, методики та керівництва);

ДОСВІД МІСЦЬ (антирелігійна робота осередків СВБ на виробництві, в колгоспах, радгоспах, МТС, в установах, в Червоній армії, в клюбах, школах);

ХРОНІКА безвірницького та релігійного рухів: на Україні, по СРСР та за кордоном;

КРИТИКА ТА БІБЛІОГРАФІЯ.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕҐ

М. Новицький (відповідальний редактор), Н. Білярчик, бов, Дм. Ігнатюк, А. Івановський, А. Коршіков, В. І І. Поляков.

ВИДАЄ ДВОУ „УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИК"

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ: На 1 рік — 4 крб. 80 коп., на 6 міс. — 2 крб. 40 коп., на 1 міс. — 40 коп. ПЕРЕДПЛАТУ ПРИЙМАЮТЬ УСІ ПОШТОВІ ФІЛІЇ.